

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) č. 61/2011 ze dne 24. ledna 2011, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2568/91 o charakteristikách olivového oleje a olivového oleje z pokrutin a o příslušných metodách analýzy 1
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 62/2011 ze dne 26. ledna 2011, kterým se subdivize ICES 27 a 28.2 vyjmají na rok 2011 z některých omezení intenzity rybolovu podle nařízení Rady (ES) č. 1098/2007, kterým se zavádí víceletý plán pro populace tresky obecné v Baltském moři a lov těchto populací 15
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 63/2011 ze dne 26. ledna 2011, kterým se stanoví pravidla pro žádost o výjimku z cílů pro specifické emise CO₂ podle článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ⁽¹⁾ 16
- Nařízení Komise (EU) č. 64/2011 ze dne 26. ledna 2011 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 29

Cena: 4 EUR

(Pokračování na následující straně)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

IV Akty přijaté před 1. prosincem 2009 podle Smlouvy o ES, Smlouvy o EU a Smlouvy o Euratomu

- ★ **Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 191/09/KOL ze dne 22. dubna 2009, kterým se po sedmdesáté mění procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory vložním nové kapitoly o nakládání se znehodnocenými aktivy v bankovním sektoru EHP** 31

Opravy

- ★ **Oprava nařízení Komise (EU) č. 1261/2010 ze dne 22. prosince 2010 o uložení prozatímního vyrovnávacího cla na dovoz některých tyčí z nerezavějící oceli pocházejících z Indie (Úř. věst. L 343 ze dne 29.12.2010)** 53

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 61/2011

ze dne 24. ledna 2011,

kterým se mění nařízení (EHS) č. 2568/91 o charakteristikách olivového oleje a olivového oleje z pokrutin a o příslušných metodách analýzy

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 113 odst. 1 písm. a) a čl. 121 písm. h) uvedeného nařízení ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (EHS) č. 2568/91 ⁽²⁾ stanoví fyzikální a chemické vlastnosti olivového oleje a olivového oleje z pokrutin a metody hodnocení těchto vlastností. Tyto metody a mezní hodnoty vlastností těchto olejů musí být aktualizovány na základě stanoviska chemických odborníků a v souladu s činností probíhající v rámci Mezinárodní rady pro olivový olej.
- (2) Jelikož chemičtí odborníci došli k závěru, že obsah ethylesterů mastných kyselin (EMK) a methylesterů mastných kyselin (MMK) je užitečným parametrem jakosti extra panenských olivových olejů, je zvláště vhodné začlenit mezní hodnoty těchto esterů, jakož i metodu stanovení jejich obsahu.
- (3) Aby bylo umožněno dostatečně dlouhé přechodné období pro přizpůsobení se novým normám a dostatek času na zavedení prostředků potřebných k jejich uplatnění a aby se zabránilo narušení obchodních operací, musí změny stanovené v tomto nařízení platit od 1. dubna 2011. Ze stejných důvodů je třeba učinit opatření v případě olivových olejů a olivových olejů z pokrutin, které jsou v souladu s právními předpisy vyprodukované a opatřeny etiketami v Unii nebo v souladu s právními předpisy dovezeny do Unie a propuštěny do volného oběhu před tímto datem, aby mohly být uváděny na trh až do vyčerpání zásob.

(4) Nařízení (EHS) č. 2568/91 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EHS) č. 2568/91 se mění takto:

1) V ustanovení čl. 2 odst. 1 se doplňuje nová odrážka, která zní:

„— metoda stanovení obsahu vosků, methylesterů mastných kyselin a ethylesterů mastných kyselin kapilární plynovou chromatografií je stanovena v příloze XX“

2) Do seznamu příloh se doplňuje toto:

„Příloha XX: Metoda stanovení obsahu vosků, methylesterů mastných kyselin a ethylesterů mastných kyselin kapilární plynovou chromatografií“

3) Příloha I se nahrazuje zněním uvedeným v příloze I tohoto nařízení.

4) Příloha XX je přidána v souladu s přílohu II tohoto nařízení.

Článek 2

Produkty, které byly v souladu s právními předpisy vyprodukované a opatřeny etiketami v Unii nebo v souladu s právními předpisy dovezeny do Unie a propuštěny do volného oběhu před datem 1. dubna 2011, mohou být uváděny na trh až do vyčerpání zásob.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 248, 5.9.1991, s. 1.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. dubna 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. ledna 2011.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

CHARAKTERISTIKY OLIVOVÉHO OLEJE

Kategorie	Methylestery mastných kyselin (MMK) a ethylestery mastných kyselin (EMK)	Kyselost (%) (*)	Peroxidové číslo (mEq O ₂ /kg)* (*)	Vosky mg/kg (**)	2-glyceryl monopalmitát (%)	Stigmastadien mg/kg (1)	Rozdíl mezi hodnotou ECN42 zjištěnou z HPLC a teoretickým výpočtem	K ₂₃₂ (*)	K ₂₇₀ (*)	Delta-K (*)	Organoleptické hodnocení Medián závad (Md)*	Organoleptické hodnocení Medián ovocnosti (Mf)*
1. Extra panenský olivový olej	Σ MMK + EMK \leq 75 mg/kg nebo 75 mg/kg $<$ Σ MMK + EMK \leq 150 mg/kg a (EMK/MMK) \leq 1,5	\leq 0,8	\leq 20	\leq 250	\leq 0,9, pokud % kyseliny palmitové představuje \leq 14 % \leq 1,0, pokud % kyseliny palmitové představuje $>$ 14 %	\leq 0,10	\leq 0,2	\leq 2,50	\leq 0,22	\leq 0,01	Md = 0	Mf $>$ 0
2. Panenský olivový olej	—	\leq 2,0	\leq 20	\leq 250	\leq 0,9, pokud % kyseliny palmitové představuje \leq 14 % \leq 1,0, pokud % kyseliny palmitové představuje $>$ 14 %	\leq 0,10	\leq 0,2	\leq 2,60	\leq 0,25	\leq 0,01	Md \leq 3,5	Mf $>$ 0
3. Lampantový olivový olej	—	$>$ 2,0	—	\leq 300 (3)	\leq 0,9, pokud % kyseliny palmitové představuje \leq 14 % \leq 1,1, pokud % kyseliny palmitové představuje $>$ 14 %	\leq 0,50	\leq 0,3	—	—	—	Md $>$ 3,5 (2)	—
4. Rafinovaný olivový olej	—	\leq 0,3	\leq 5	\leq 350	\leq 0,9, pokud % kyseliny palmitové představuje \leq 14 % \leq 1,1, pokud % kyseliny palmitové představuje $>$ 14 %	—	\leq 0,3	—	\leq 1,10	\leq 0,16	—	—
5. Složený z rafinovaných olivových olejů a panenských	—	\leq 1,0	\leq 15	\leq 350	\leq 0,9, pokud % kyseliny palmitové představuje \leq 14 % \leq 1,0, pokud % kyseliny palmitové představuje $>$ 14 %	—	\leq 0,3	—	\leq 0,90	\leq 0,15	—	—
6. Surový olivový olej z pokrutin	—	—	—	$>$ 350 (4)	\leq 1,4	—	\leq 0,6	—	—	—	—	—
7. Rafinovaný olivový olej z pokrutin	—	\leq 0,3	\leq 5	$>$ 350	\leq 1,4	—	\leq 0,5	—	\leq 2,00	\leq 0,20	—	—
8. Olivový olej z pokrutin	—	\leq 1,0	\leq 15	$>$ 350	\leq 1,2	—	\leq 0,5	—	\leq 1,70	\leq 0,18	—	—

(1) Úhrn izomerů (ne)separovatelných prostřednictvím kapilární kolony.

(2) Nebo pokud je medián závad nejvyšší 3,5 a medián ovocnosti roven 0.

(3) Oleje s obsahem vosku mezi 300 mg/kg a 350 mg/kg se pokud je obsah erythrodiolu a uvaolu nejvyšší 3,5%.

(4) Oleje s obsahem vosku mezi 300 mg/kg a 350 mg/kg se pokud je obsah erythrodiolu a uvaolu vyšší než 3,5 %.

Kategorie	Obsah kyselin ⁽¹⁾						Úhrn transů kyseliny o (%)	Úhrn transizomerů kyseliny linolové + linolenové (%)	Složení sterolů						Steroly celkem (mg/kg)	Erythrodiol a uvaol (%) (**)
	Myristová (%)	Linolenová (%)	Arachidová (%)	Eikosanová (%)	Behenová (%)	Lignoizomerů cerová (%)			Cholesterol (%)	Brassikas-terol (%)	Kampesterol (%)	Stigmas-terol (%)	Betasitos-terol (%) ⁽²⁾	Delta-7-stigmas-tenol (%)		
1. Extra panenský olivový olej	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,05	≤ 0,05	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< kamp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
2. Panenský olivový olej	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,05	≤ 0,05	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< kamp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
3. Lampantový olivový olej	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,10	≤ 0,10	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	—	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5 ⁽³⁾
4. Rafinovaný olivový olej	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,30	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< kamp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
5. Olivový olej obsahují směs rafinovaných a panenských olivových olejů	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,30	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< kamp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
6. Surový olivový olej z pokrutin	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,10	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	—	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 2 500	> 4,5 ⁽⁴⁾
7. Rafinovaný olivový olej z pokrutin	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,40	≤ 0,35	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	< kamp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 800	> 4,5
8. Olivový olej z pokrutin	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,40	≤ 0,35	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	< kamp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 600	> 4,5

⁽¹⁾ Obsah ostatních mastných kyselin (%): kyselina palmitová: 7,5 – 20,0; palmitoolejová: 0,3 – 3,5; heptadekanová: ≤ 0,3; heptadecenová: ≤ 0,3; stearová: 0,5–5,0; olejová: 55,0–83,0; linolová: 3,5–21,0.

⁽²⁾ Úhrn: Delta-5-23-stigmastadien + chlosterol + beta-sitosterol + sitostanol + delta-5-avenasterol + delta-5-24-stigmastadien.

⁽³⁾ Oleje s obsahem vosku mezi 300 mg/kg a 350 mg/kg se zařazují do kategorie lampantového olivového oleje, pokud je celkový obsah alifatických alkoholů nejvýš 350 mg/kg nebo pokud je obsah erythrodiolu a uvaolu nejvýš 3,5 %.

⁽⁴⁾ Oleje s obsahem vosku mezi 300 mg/kg a 350 mg/kg se zařazují do kategorie surového olivového oleje z pokrutin, pokud je celkový obsah alifatických alkoholů vyšší než 350 mg/kg a pokud je obsah erythrodiolu a uvaolu vyšší než 3,5 %.

Poznámky:

a) Výsledky zkoušek se uvádějí na stejný počet desetinných míst, jaký je předepsán pro každou charakteristiku.

Poslední desetinné místo se přitom zaokrouhlí nahoru, pokud je číslice na dalším desetinném místě vyšší než 4.

b) Pokud jakákoli charakteristika neodpovídá předepsaným mezním hodnotám, zařadí se olivový olej do jiné kategorie nebo se označí jako nesplňující požadavky na čistotu pro danou jakostní kategorii.

c) Jakostní charakteristiky olejů označené hvězdičkou * znamenají, že:

— v případě lampantového olivového oleje nemusejí být stanovené mezní hodnoty dodrženy současně;

— v případě panenských olivových olejů je nedodržení jedné nebo více mezních hodnot důvodem pro změnu kategorie v rámci skupiny panenského olivového oleje.

d) Jakostní charakteristiky olejů označené dvěma hvězdičkami ** znamenají, že v případě všech olivových olejů z pokrutin nemusí být stanovené mezní hodnoty dodrženy současně.

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA XX

Metoda stanovení obsahu vosků, methylesterů mastných kyselin a ethylesterů mastných kyselin kapilární plynovou chromatografií

1. ÚČEL

Tato metoda slouží ke stanovení obsahu vosků, methylesterů mastných kyselin a ethylesterů mastných kyselin v olivových olejích. Jednotlivé vosky a alkylestery jsou separovány podle počtu atomů uhlíku. Metoda je doporučeným nástrojem pro rozlišení mezi olivovým olejem a olivovým olejem z pokrutin a stanoví jakostní parametr pro extra panenský olivový olej, což umožňuje rozeznat podvodně smíchané extra panenské olivové oleje s oleji nižší kvality, ať už se jedná o panenské, lampantové či jiné dezodorizované oleje.

2. PODSTATA METODY

K oleji se přimísí vhodný vnitřní standard a poté se provádí chromatografická frakční destilace na hydratované silikagelové koloně. Získaná frakce eluovaná při testovacích podmínkách (jejíž polarita je menší než polarita triglyceridů) se přímo analyzuje pomocí kapilární plynové chromatografie.

3. ZAŘÍZENÍ

3.1. **Kónická 25ml baňka.**

3.2. **Skleněná kolona** pro kapalnou chromatografii o vnitřním průměru 15 mm a délce 30 až 40 cm vybavená vhodným kohoutem.

3.3. **Plynový chromatograf**, vhodný pro použití s kapilární kolonou a vybavený systémem pro přímý nástřik na kolonu, obsahující následující části:

3.3.1. **termostaticky ovládatelná kolonová komora s nastavitelnou teplotou;**

3.3.2. **studené nástřikové zařízení** pro přímé zavádění do kolony;

3.3.3. **plameno-ionizační detektor a konverzní zesilovač;**

3.3.4. **integrátor se zapisovačem** (poznámka 1), vhodný pro provoz s konverzním zesilovačem (bod 3.3.3), s rychlostí odezvy nižší než 1 sekunda a s nastavitelnou rychlostí posunu papíru;

Poznámka 1: Jsou-li data plynové chromatografie zadávána do počítače, lze také použít počítačem řízené systémy.

3.3.5. **kapilární kolona z taveného křemene (pro analýzu vosků, methylesterů a ethylesterů)**, dlouhá 8 až 12 m s vnitřním průměrem 0,25 až 0,32 mm, obsahující kapalnou fázi (poznámka 2), o jednotné tloušťce 0,10 až 0,30 μm ;

Poznámka 2: Pro tento účel jsou k dispozici vhodné komerční kapalné fáze, např. SE52, SE54 atd.

3.4. **mikrostříkačka** na 10 μl pro přímý vstřik do kolony opatřená tvrzenou jehlou;

3.5. **elektrický vibrátor;**

3.6. **rotační odparka;**

3.7. **muflová pec;**

3.8. **analytická váha** pro vážení s přesností $\pm 0,1$ mg;

3.9. běžné laboratorní sklo.

4. ČINIDLA

4.1. **Silikagel**, 60–200 µm mesh. Silikagel se umístí alespoň na čtyři hodiny do muflové pece o teplotě 500 °C. Nechá se ochladit a přidají se 2 % vody v závislosti na množství použitého silikagelu. Řádným protřepáním se směs homogenizuje a před použitím se ponechá nejméně 12 hodin v exsikátoru.

4.2. **N-hexan** čistoty pro chromatografii nebo pro residuální analýzu (čistota musí být kontrolována).

POZOR! - Výpary se mohou vznítit. Chraňte před zdroji tepla, jiskrami či přímým plamenem. Ujistěte se, že jsou láhve vždy řádně uzavřeny. Při použití zajistěte řádné větrání. Zabraňte hromadění výparů a eliminujte veškeré příčiny možného vzniku požáru, jako jsou topná tělesa a elektrická zařízení, jež nejsou vyrobeny z nehořlavého materiálu. Vdechnutí je škodlivé, neboť může dojít k poškození nervových buněk. Zabraňte vdechnutí výparů. V případě nutnosti použijte vhodný respirační přístroj. Zabraňte styku s očima a s pokožkou.

4.3. Ethylether pro chromatografii

POZOR! - Vysoce hořlavý a mírně jedovatý. Dráždí pokožku. Vdechnutí je škodlivé. Může způsobit poškození zraku. Účinky mohou být opožděné. Může vytvářet výbušné peroxidy. Výpary se mohou vznítit. Chraňte před zdroji tepla, jiskrami či přímým plamenem. Ujistěte se, že jsou láhve vždy řádně uzavřeny. Při použití zajistěte řádné větrání. Zabraňte hromadění výparů a eliminujte veškeré příčiny možného vzniku požáru, jako jsou topná tělesa a elektrická zařízení, jež nejsou vyrobeny z nehořlavého materiálu. Neodpařujte do sucha nebo téměř do sucha. Přidání vody nebo vhodného redukčního prvku může omezit tvorbu peroxidů. Nepijte. Zabraňte vdechnutí výparů. Zabraňte dlouhotrvajícímu či opakovanému styku s pokožkou.

4.4. **N-heptan** čistoty pro chromatografii nebo **isooktan**.

POZOR! - Hořlavý. Vdechnutí je škodlivé. Chraňte před zdroji tepla, jiskrami či přímým plamenem. Ujistěte se, že jsou láhve vždy řádně uzavřeny. Při použití zajistěte řádné větrání. Zabraňte vdechnutí výparů. Zabraňte dlouhotrvajícímu či opakovanému styku s pokožkou.

4.5. **Standardní roztok 0,05 % (m/V) laurylcharidátu** (poznámka 3) v heptanu (vnitřní standard pro vosky).

Poznámka 3: Lze také použít palmityl-palmitát, myristyl-stearát či arachidyl-laureát.

4.6. **Standardní roztok 0,02 % (m/V) methylheptakaprinátu v heptanu** (vnitřní standard pro methylestery a ethylestery).

4.7. **Sudan 1 (1-fenylazo-2-naftol)**.

4.8. **Nosný plyn: vodík či helium, čistý pro plynovou chromatografii**.

POZOR!

Vodík. Pod tlakem vysoce hořlavý. Chraňte před zdroji tepla, jiskrami, přímým plamenem a uchovávejte mimo dosah elektrických přístrojů z hořlavého materiálu. Ujistěte se, zda je ventil láhve po použití vodíku vždy uzavřen. Používejte vždy s redukčním ventilem. Před otevřením ventilu láhve uvolněte pnutí pružiny redukčního ventilu. Při otvírání ventilu nestůjte před výpustným otvorem láhve. Při použití zajistěte řádné větrání. Nepřepouštějte vodík z jedné láhve do druhé. Nemíchejte plyn v láhvi. Ujistěte se, že láhve nelze převrhnout. Chraňte je před slunečním světlem a před zdroji tepla. Skladujte v nekorozivním prostředí. Nepoužívejte poškozené nebo neoznačené láhve.

Helium. Vysoce stlačený plyn. Snižuje množství kyslíku pro dýchání. Uchovávejte v uzavřené láhvi. Při použití zajistěte řádné větrání. Nevstupujte do skladovacích prostor, pokud nejsou řádně větrány. Používejte vždy s redukčním ventilem. Před otevřením ventilu láhve uvolněte pnutí pružiny redukčního ventilu. Nepřepouštějte plyn z jedné láhve do druhé. Ujistěte se, že láhve nelze převrhnout. Při otvírání ventilu nestůjte před výpustným otvorem láhve. Chraňte je před slunečním světlem a před zdroji tepla. Skladujte v nekorozivním prostředí. Nepoužívejte poškozené nebo neoznačené láhve. Nevdechujte. Používejte výhradně pro technické účely.

4.9. Pomocné plyny:

- Vodík, čistý pro plynovou chromatografii.
- Vzduch, čistý pro plynovou chromatografii.

POZOR!

Vzduch. Vysoce stlačený plyn. Dbejte opatrnosti při použití v přítomnosti hořlavých látek, protože teplota pro samovznícení většiny organických složek vzduchu je při vysokém tlaku znatelně nižší. Ujistěte se, že je ventil láhve po použití vždy uzavřen. Vždy používejte redukční ventil. Před otevřením ventilu láhve uvolněte pnutí pružiny redukčního ventilu. Při otvírání ventilu nestůjte před výpustným otvorem láhve. Nepřepouštějte plyn z jedné láhve do druhé. Nemíchejte plyn v láhvi. Ujistěte se, že láhve nelze převrhnout. Chraňte je před slunečním světlem a před zdroji tepla. Skladujte v nekorozivním prostředí. Nepoužívejte poškozené nebo neoznačené láhve. Vzduch pro technické účely nesmí být vdechován nebo používán v respiračních přístrojích.

5. POSTUP

5.1. Příprava chromatografické kolony

15 g silikagelu (bod 4.1) se suspenduje v n-hexanu (bod 4.2) a zavede do kolony (bod 3.2). Po spontánní sedimentaci se tato dokončí pomocí elektrického vibrátoru, aby byla chromatografická vrstva co nejhomogennější. Provede se perkolace 30 ml n-hexanu za účelem odstranění případných nečistot. Do 25ml baňky (bod 3.1) se na analytické váze (bod 3.8) naváží přesně 500 mg vzorku a přidá se vhodné množství vnitřního standardu (bod 4.5) v závislosti na předpokládaném obsahu vosku, např. 0,1 mg laurylcharidátu v případě olivového oleje, 0,25 až 0,5 mg v případě olivového oleje z pokrutin a 0,05 mg methylheptakaprinátu v případě olivových olejů (bod 4.6).

Získaný vzorek se za pomoci dvou dávek 2 ml n-hexanu (bod 4.2) převede do chromatografické kolony.

Umožní se, aby hladina rozpouštědla poklesla tak, aby byla 1 mm nad horní úroveň absorbentu. Perkoluje se další n-hexan/diethyleter (99:1) a odebere se 220 ml při průtoku přibližně 15 kapek za 10 sekund. **(Tato frakce obsahuje methylestery, ethylestery a vosky.)** (poznámka 4) (poznámka 5)

Poznámka 4: Každý den by se měla připravit čerstvá směs n-hexanu/diethyleteru (99:1).

Poznámka 5: Do vzorku roztoku lze přidat 100 µl eluční směsi s 1 % barviva Sudan I pro účely vizuální kontroly řádné eluce vosků.

Retenční doba barviva je mezi retenční dobou vosků a triglycerolů. Když tedy barvivo dosáhne dna chromatografické kolony, musí být eluce suspendována, protože veškeré vosky byly eluovány.

Získaná frakce se usuší v rotačním odpařovači, až je téměř všechno rozpouštědlo odstraněno. Poslední 2 ml rozpouštědla se odstraní za pomoci slabého proudu dusíku. Odebere se frakce obsahující methylestery a ethylestery tak, že se naředí 2 až 4 ml n-heptanu nebo isooktanu.

5.2. Plynová chromatografická analýza

5.2.1. Přípravné práce

Kolona se spojí s plynovým chromatografem (bod 3.3), vstupní port se připojí ke kolonovému systému (on-column system) a výstupní port k detektoru. Poté se plynový chromatograf překontroluje (těsnost plynových vedení, funkce detektoru a záznamníku atd.).

Kolonu, která má být použita poprvé, je nutno nejprve kondicionovat. Kolonou se nechá protékat malé množství nosného plynu, poté se zapne plynový chromatograf. Nechá se postupně zahřívat, dokud není po přibližně čtyřech hodinách dosaženo teploty 350 °C.

Tato teplota se udržuje nejméně dvě hodiny a poté se systém převede do předepsaných podmínek (regulace průtoku plynu, zapálení plamene, připojení elektronického zapisovače (bod 3.3.4), nastavení teploty kolonové komory, detektoru, atd.). Signál se nastaví na citlivost, která činí nejméně dvojnásobek nejvyšší úrovně uvažované pro provedení analýzy. Základní linie záznamu musí být rovná, bez jakýchkoli píků nebo driftů.

Záporné driftы jsou známkou nedokonalé těsnosti spojů kolony, zatímco kladné svědčí o nedostatečné kondicionaci kolony.

5.2.2. Výběr pracovních podmínek pro vosky, methylestery a ethylestery (poznámka 6).

Všeobecné pracovní podmínky jsou tyto:

— Teplota kolony:

20 °C/min 5 °C/min

počáteční teplota 80 °C (1') — 140 °C — 335 °C (20)

— Teplota detektoru: 350 °C.

— Množství nastříknuté látky: 1 µl roztoku n-heptanu (2 až 4 ml).

— Nosný plyn: helium nebo vodík při optimální lineární rychlosti pro zvolený plyn (viz dodatek A).

— Citlivost přístroje: vhodná pro dosažení výše uvedených podmínek.

Poznámka 6: Z důvodu vysoké konečné teploty je povolen kladný drift, nesmí však přesáhnout 10 % plného rozsahu.

Tyto podmínky mohou být upraveny podle charakteristik kolony a plynového chromatografu s cílem oddělit veškeré vosky, methylestery mastných kyselin a ethylestery mastných kyselin a dosáhnout přijatelné separace píků (viz obrázky 2, 3 a 4) a retenčního času vnitřního standardu laurylcharidátu 18 ± 3 minuty. Nejreprezentativnější pík vosků musí dosáhnout 60 % z plného rozsahu, vnitřní standard methylheptakaprinát pro methylestery a ethylestery musí dosáhnout plného rozsahu.

Parametry pro integraci píků se nastaví tak, aby došlo ke správnému vyhodnocení ploch uvažovaných píků.

5.3. Provedení analýzy

Do 10 µl mikrostříkačky se natáhne 10 µl roztoku; píst mikrostříkačky se povytáhne tak, aby se vyprázdnila jehla. Jehla se zavede do vstříkové komory a po jedné nebo dvou sekundách se rychle nastříkne roztok. Přibližně po pěti sekundách se jehla pomalu vytáhne.

Zaznamenávání je prováděno, dokud vosky nebo stigmastadieny nejsou zcela eluovány v závislosti na analyzované frakci.

Základní linie záznamu musí vždy odpovídat požadovaným podmínkám.

5.4. Identifikace píků

Identifikace jednotlivých píků se provádí podle retenčních časů a porovnáním se směsmi vosků, jejichž retenční časy jsou známy a které byly analyzovány za stejných podmínek. Alkylestery se identifikují ze směsí methylesterů a ethylesterů hlavních mastných kyselin v olivových olejích (palmitová a olejová).

Chromatogram vosků panenského olivového oleje je znázorněn na obrázku 1. Obrázky 2 a 3 zobrazují chromatogramy dvou maloobchodně prodávaných extra panenských olivových olejů, jeden obsahuje methylestery a ethylestery, v druhém obsaženy nejsou. Na obrázku 4 jsou chromatogramy extra panenského olivového oleje nejvyšší třídy a stejného oleje uměle obohaceného 20 % dezodorizovaného oleje.

5.5. Kvantitativní vyhodnocení vosků

Pomocí integrátoru se vypočítají plochy píků odpovídajících vnitřnímu standardu laurylcharidátu a alifatickým esterům C₄₀ až C₄₆.

Celkový obsah vosků se vypočítá sečtením jednotlivých vosků v mg/kg tukové látky takto:

$$\text{Vosky, mg/kg} = \frac{(\sum A_x) \cdot m_s \cdot 1\,000}{A_s \cdot m}$$

kde:

A_x = plocha píku příslušného esteru vypočtená počítačem

A_s = plocha píku vnitřního standardu laurylcharidátu vypočtená počítačem

m_s = hmotnost přidaného vnitřního standardu laurylcharidátu v mg;

m = hmotnost vzorku použitého pro stanovení v gramech.

5.5.1. Kvantitativní vyhodnocení methylesterů a ethylesterů

Pomocí integrátoru se vypočítají plochy píků odpovídajících vnitřnímu standardu methylheptakaprinátu, methylesterů mastných kyselin C₁₆ a C₁₈ a ethylesterů mastných kyselin C₁₆ a C₁₈.

Obsah každého alkylesteru v mg/kg tukové látky se vypočítá takto:

$$\text{Ester, mg/kg} = \frac{A_x \cdot m_s \cdot 1\,000}{A_s \cdot m}$$

kde:

A_x = plocha píku příslušného esteru C₁₆ a C₁₈ vypočtená počítačem

A_s = plocha píku vnitřního standardu methylheptakaprinátu vypočtená počítačem

m_s = hmotnost přidaného vnitřního standardu methylheptakaprinátu v mg;

m = hmotnost vzorku použitého pro stanovení v gramech.

6. VYJÁDRĚNÍ VÝSLEDKŮ

Uvádí se souhrn obsahů jednotlivých vosků C₄₀ až C₄₆ (poznámka 7) v mg/kg tukové látky.

Uvádí se souhrn obsahů jednotlivých methylesterů a ethylesterů C₁₆ až C₁₈ a celkový součet methylesterů a ethylesterů.

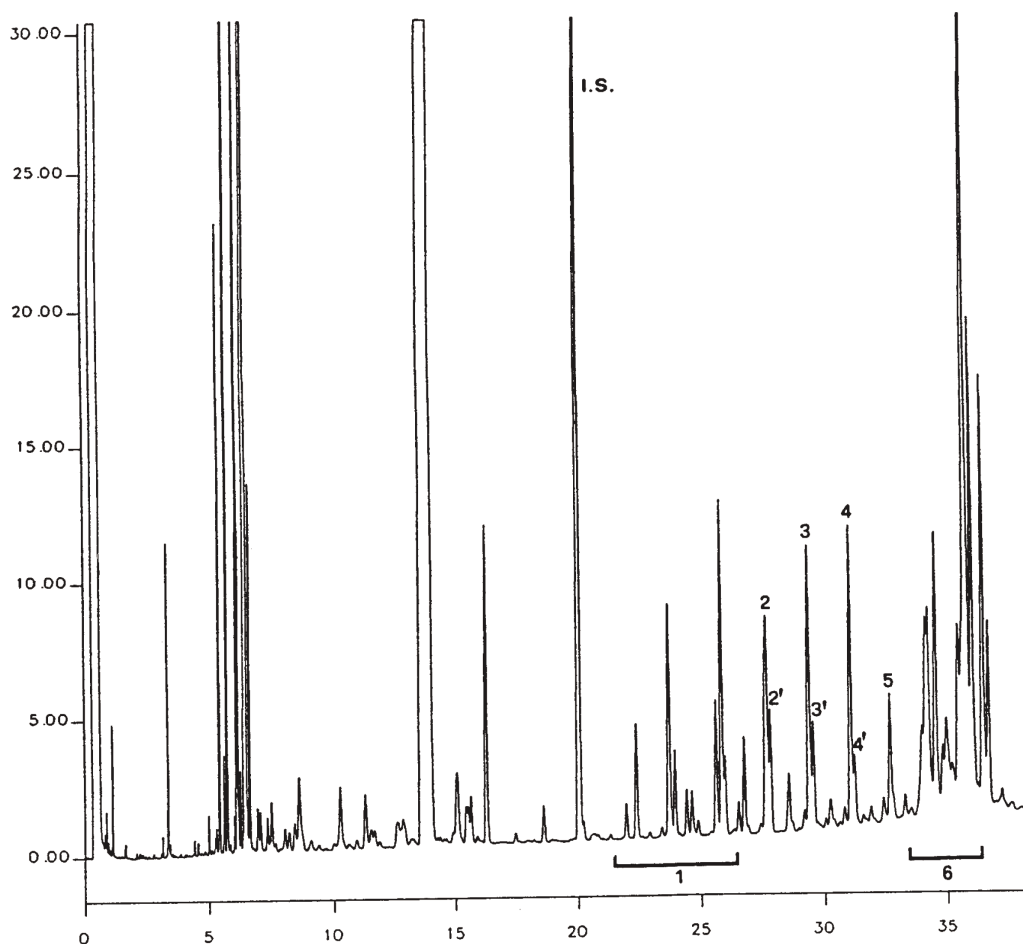
Výsledky se zaokrouhlují na celé mg/kg.

Poznámka 7: Prvky kvantitativního vyhodnocení se vztahují k píkům esterů se sudým karbonovým číslem C₄₀ až C₄₆ podle vzorového chromatogramu vosků v olivovém oleji na příloženém obrázku. Pokud se ester C₄₆ rozštěpí, doporučuje se pro účely identifikace analyzovat frakci vosku olivového oleje z pokrutin, kde lze pík C₄₆ rozlišit, neboť zřetelně převládá.

Uvádí se poměr mezi ethylestery a methylestery.

Obrázek 1

Příklad plynového chromatogramu frakce vosků olivového oleje (*)

Píky methylesterů a ethylesterů mastných kyselin s retenční dobou 5 až 8 minut.

Vysvětlivky:

I.S. = (vnitřní standard) Laurylcharidát

1 = Estery diterpenu

2+2' = Estery C₄₀

3+3' = Estery C₄₂

4+4' = Estery C₄₄

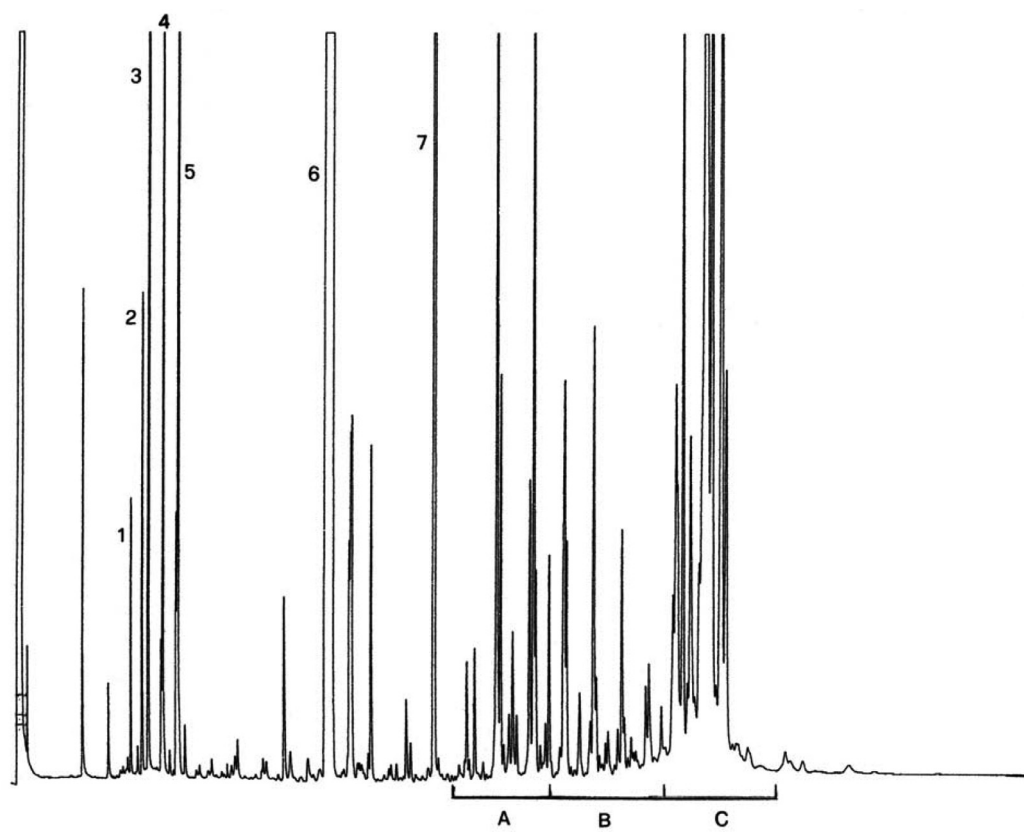
5 = Estery C₄₆

6 = Estery sterolů a triterpenické alkoholy

(*) Po eluci esterů sterolů nesmí chromatogram vykazovat žádné výrazné píky (triacylglyceroly).

Obrázek 2

Methylestery, ethylestery a vosky v panenském olivovém oleji

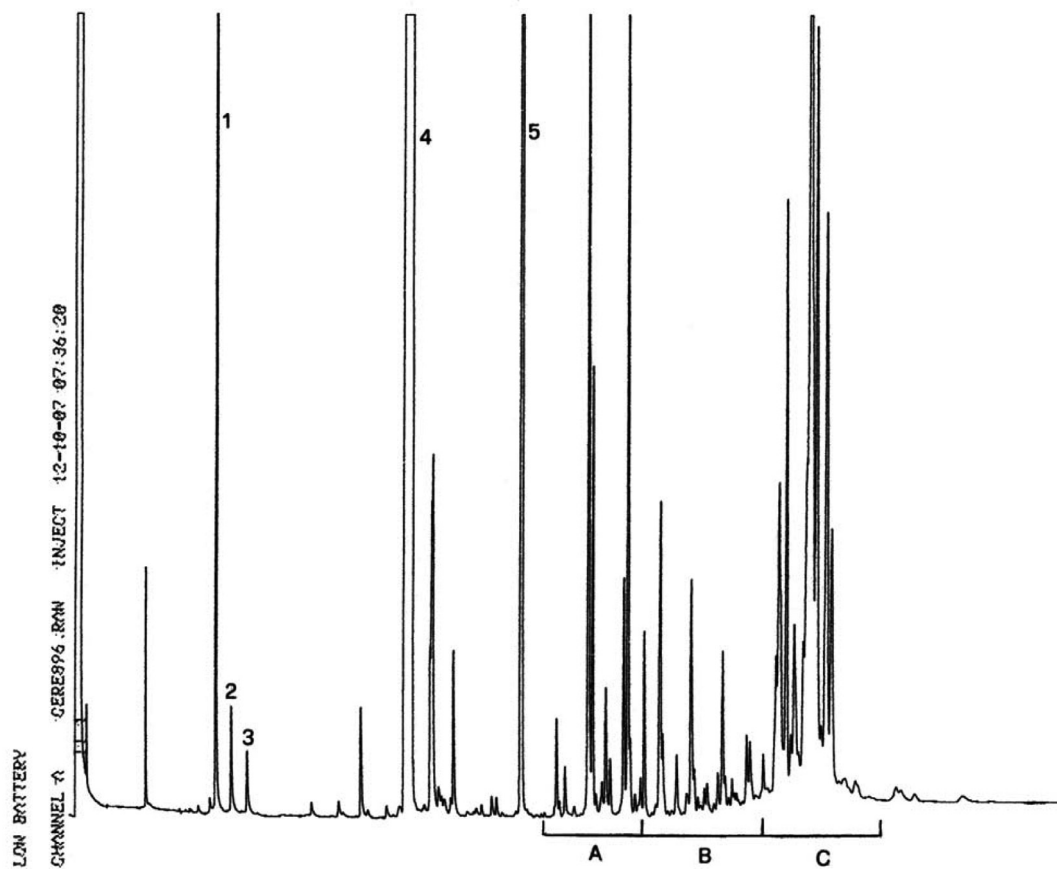

Vysvětlivky:

- 1 – Methyl C_{16}
- 2 – Ethyl C_{16}
- 3 – Vnitřní standard methylheptakaprinát
- 4 – Methyl C_{18}
- 5 – Ethyl C_{18}
- 6 – Squalene
- 7 – Vnitřní standard laurylcharidát
- A – Estery diterpenů
- B – Vosky
- C – Estery sterolů a triterpenů

Obrázek 3

Methylestery, ethylestery a vosky v extra panenském olivovém oleji

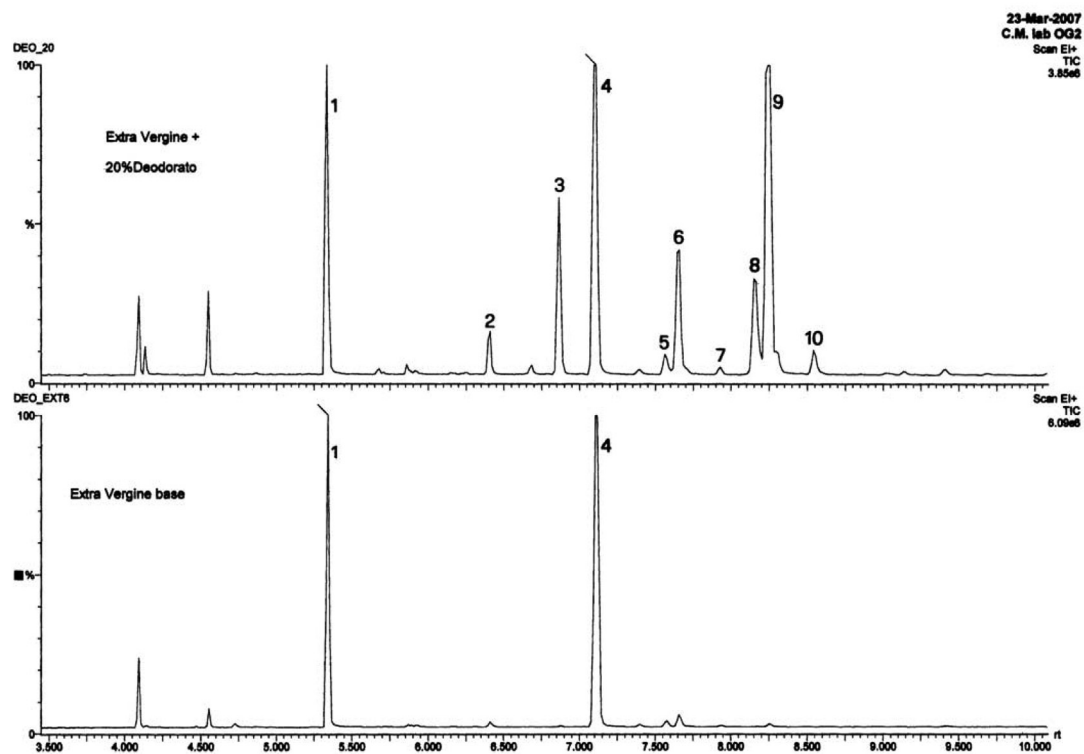

Vysvětlivky:

- 1 – Vnitřní standard methylheptakaprinát
- 2 – Methyl C₁₈
- 3 – Ethyl C₁₈
- 4 – Squalen
- 5 – Vnitřní standard laurylcharidát
- A – Estery diterpenů
- B – Vosky
- C – Estery sterolů a triterpenů

Obrázek 4

Část chromatogramu extra panenského olivového oleje a stejného oleje uměle obohaceného dezodorizovaným olejem

Vysvětlivky:

- 1 – Vnitřní standard methyl-myristát
- 2 – Methyl-palmitát
- 3 – Ethyl-palmitát
- 4 – Vnitřní standard methylheptakaprinát
- 5 – Methyl-linoleát
- 6 – Methyl-oleát
- 7 – Methyl-stearát
- 8 – Ethyl-linoleát
- 9 – Ethyl-oleát
- 10 – Ethyl-stearát

*Dodatek A***Stanovení lineární rychlosti plynu**

Do plynového chromatografu nastaveného na normální pracovní podmínky se nastříkne 1:3 μ l methanu (nebo propanu). Pomocí stopek se změří doba průchodu plynu kolonou od počátku vstříku do okamžiku vzniku píků (t_M).

Lineární rychlost proudění v cm/s je dána poměrem L/t_M , kde L je délka kolony v cm a t_M je čas v sekundách, změřený stopkami.*

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 62/2011

ze dne 26. ledna 2011,

kterým se subdivize ICES 27 a 28.2 vyjímají na rok 2011 z některých omezení intenzity rybolovu podle nařízení Rady (ES) č. 1098/2007, kterým se zavádí víceletý plán pro populace tresky obecné v Baltském moři a lov těchto populací

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1098/2007 ze dne 18. září 2007, kterým se zavádí víceletý plán pro populace tresky obecné v Baltském moři a lov těchto populací, mění nařízení (EHS) č. 2847/93 a ruší nařízení (ES) č. 779/97⁽¹⁾, a zejména na čl. 29 odst. 2 uvedeného nařízení,

s ohledem na zprávy předložené Dánskem, Estonskem, Finskem, Litvou, Lotyšskem, Německem, Polskem a Švédskem,

s ohledem na stanovisko Vědeckotechnického a hospodářského výboru pro rybářství (VTHVR),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 1098/2007 stanoví omezení intenzity rybolovu populací tresky obecné v Baltském moři.
- (2) Na základě nařízení (ES) č. 1098/2007 stanovilo nařízení Rady (EU) č. 1124/2010 ze dne 29. listopadu 2010, kterým se pro rok 2011 stanoví rybolovná práva pro určité populace ryb a skupiny populací ryb v Baltském moři⁽²⁾, v příloze II omezení intenzity rybolovu v Baltském moři na rok 2011.
- (3) V souladu s čl. 29 odst. 2 nařízení (ES) č. 1098/2007 může Komise vyjmout subdivize 27 a 28.2 z působnosti

některých omezení intenzity rybolovu, nedosáhnou-li odlovy tresky obecné za poslední vykazované období určité stanovené výše.

- (4) Na základě zpráv členských států a konzultace VTHVR by měly být subdivize 27 a 28.2 v roce 2011 vyňaty z působnosti uvedených omezení intenzity rybolovu.
- (5) Nařízení (EU) č. 1124/2010 se použije od 1. ledna 2011. V zájmu zajištění souladu s uvedeným nařízením by se mělo toto nařízení použít se zpětnou platností od uvedeného data.
- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro rybolov a akvakulturu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Ustanovení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 3, 4 a 5 nařízení (ES) č. 1098/2007 se v roce 2011 nepoužijí na subdivize ICES 27 a 28.2.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 1. ledna 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. ledna 2011.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 22.9.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 318, 4.12.2010, s. 1.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 63/2011

ze dne 26. ledna 2011,

kterým se stanoví pravidla pro žádost o výjimku z cílů pro specifické emise CO₂ podle článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 odst. 8 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 11 nařízení (ES) č. 443/2009 mohou malovýrobci a specializovaní výrobci požádat o uplatňování alternativních cílů snižování emisí, které se vztahují k potenciálu snížení emisí vozidel daného výrobce ke snížení jejich specifických emisí CO₂ a jsou v souladu s charakteristikami trhu pro typy příslušných automobilů.
- (2) Při zjišťování potenciálu snížení emisí malovýrobce by měl být posouzen hospodářský a technologický potenciál žadatele. Za tímto účelem by měl žadatel poskytnout podrobné informace o svých hospodářských činnostech, jakož i informace o technologiích ke snížení emisí CO₂, která ve vozidlech využívá. Požadované informace zahrnují údaje, které jsou žadateli snadno dostupné, a neměly by znamenat další administrativní zatížení.
- (3) Pro zajištění soudržnosti mezi cílem snížení vyžadovaným od malovýrobců a specializovaných výrobců a s cílem zabránit znevýhodňování malovýrobců, kteří snížili své průměrné specifické emise CO₂ před rokem 2012, by měly být cíle pro specifické emise CO₂ pro tyto výrobce porovnány s jejich základními průměrnými specifickými emisemi CO₂ naměřenými v roce 2007. Pokud tyto údaje nejsou k dispozici, cíl by měl být porovnán s průměrnými specifickými emisemi CO₂ v následujícím kalendářním roce, který je nejbližší roku 2007.
- (4) Za účelem zohlednění omezené nabídky výrobků některých malovýrobců a z toho vyplývajícího omezeného rozsahu rozdělení úsilí o snižování emisí na celý vozový park by mělo být žadatelům umožněno, aby si mohli zvolit mezi jednotným ročním cílem pro snižování specifických emisí po období uplatňování výjimky, nebo

různými ročními cíli, jejichž výsledkem by bylo snížení základních emisí roku 2007 na konci období odchylné úpravy.

- (5) Ustanovení čl. 11 odst. 4 nařízení (ES) č. 443/2009 povoluje určitým specializovaným výrobcům využít alternativního cíle pro specifické emise, který je o 25 % nižší než jejich průměrné specifické emise CO₂ v roce 2007. V případech, kdy informace o průměrných specifických emisích CO₂ výrobce nejsou za rok 2007 k dispozici, by měl být určen ekvivalentní cíl pro specifické emise, jenž vychází z nejlepších dostupných technologií ke snížení emisí CO₂ v roce 2007. K rozlišení různých charakteristik trhu s automobily s danou hmotností za účelem identifikace nejlepších dostupných technologií ke snížení emisí CO₂ by měl být použit poměr maximálního výkonu k hmotnosti vozidla.
- (6) S cílem poskytnout malovýrobčům a specializovaným výrobcům jasnou základní linii, která má být použita pro stanovení cílů pro specifické emise CO₂, byl v návaznosti na formální jednání se členskými státy a hlavními zúčastněnými stranami, včetně sdružení evropských (ACEA), japonských (JAMA) a korejských (KAMA) výrobců automobilů a Evropského sdružení malovýrobců (ESCA) vypracován seznam výrobců a jejich průměrné specifické emise v Evropské unii v roce 2007.
- (7) Určité informace obsažené v žádosti o udělení výjimky by neměly být veřejně přístupné, pokud by zveřejnění těchto informací narušilo ochranu obchodních zájmů, zejména jsou to informace výrobce o plánování výroby, očekávaných nákladech a vlivech na ziskovost společnosti. Rozhodnutí o udělení výjimky Komise zveřejní na internetu.
- (8) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro změnu klimatu zřízeného článkem 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES⁽²⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení uvádí informace, které mají výrobci poskytovat za účelem prokázání, že splňují podmínky pro udělení výjimky podle čl. 11 odst. 1 nebo čl. 11 odst. 4 nařízení (ES) č. 443/2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1

Článek 2

Definice

Kromě definic stanovených v člancích 2 a 3 nařízení (ES) č. 443/2009 se použijí tyto definice:

- a) „žadatelem“ se rozumí výrobce ve smyslu čl. 11 odst. 1 nebo čl. 11 odst. 4 nařízení (ES) č. 443/2009;
- b) „vlastnostmi vozidla“ se rozumí základní charakteristiky vozidla, včetně hmotnosti, jeho specifických emisí CO₂, počtu sedadel, výkonu motoru, poměru výkonu k hmotnosti a maximální rychlosti;
- c) „charakteristikami trhu“ se rozumí informace o vlastnostech vozidla a názvy a cenová rozpětí automobilů, které přímo konkurují s vozidly, pro které je žádáno udělení výjimky;
- d) „vlastním výrobním závodem“ se rozumí výrobní nebo montážní závod využívaný pouze žadatelem za účelem výroby nebo montáže nových osobních automobilů výlučně pro takového výrobce, případně včetně osobních automobilů, které jsou určeny pro vývoz;
- e) „vlastním konstrukčním střediskem“ se rozumí závod, ve kterém je celé vozidlo konstruováno a vyvíjeno a které je pod dohledem a ve výhradním užívání žadatele.

Článek 3

Žádost o výjimku podle čl. 11 odst. 1 a 4 nařízení (ES) č. 443/2009

1. Žádost o výjimku podle čl. 11 odst. 1 nařízení (ES) č. 443/2009 podává žadatel podle formátu uvedeného v příloze I tohoto nařízení a zahrnuje informace stanovené v čl. 4 odst. 1 a článku 5 tohoto nařízení.
2. Žádost o výjimku podle čl. 11 odst. 4 nařízení (ES) č. 443/2009 podává žadatel podle formátu uvedeného v příloze II tohoto nařízení a zahrnuje informace stanovené v čl. 4 odst. 2 a článku 6 tohoto nařízení.

Článek 4

Informace o kritériích způsobilosti

1. Žadatel poskytne tyto informace o kritériích způsobilosti:
 - a) informace týkající se vlastnické struktury výrobce nebo skupiny spojených výrobců spolu s příslušným prohlášením uvedeným v příloze III;
 - b) pro výrobce žádajícího o výjimku podle čl. 11 odst. 1 nařízení (ES) č. 443/2009 nebo skupinu spojených výrobců podle čl. 11 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení nebo pro člena skupiny spojených výrobců podle čl. 11 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení počet osobních automobilů úředně registrovaných v Unii ve třech kalendářních letech, které

předcházely datu podání žádosti, nebo v případě, že takové údaje nejsou k dispozici, jedno z následujících:

- na ověřitelných údajích založený odhad počtu automobilů registrovaných v období, které uvádí písmeno b), za které žadatel odpovídá,
- pokud v období uvedeném v písmeni b) nebyly registrovány žádné automobily, počet registrovaných automobilů v posledním kalendářním roce, pro které je takový údaj k dispozici.

2. Žadatel žádající o výjimku podle čl. 11 odst. 4 nařízení (ES) č. 443/2009 poskytne údaje uvedené v odst. 1 písm. b) tohoto článku pouze pro kalendářní rok, který předchází datu podání žádosti.

Článek 5

Cíl pro specifické emise a potenciál snížení emisí podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 443/2009

1. Žadatel poskytne průměrné specifické emise CO₂ svých osobních automobilů registrovaných v roce 2007, pokud průměrné specifické emise CO₂ pro tento rok nejsou uvedeny v příloze IV tohoto nařízení. Pokud tato informace není k dispozici, žadatel poskytne průměrné specifické emise CO₂ svých osobních automobilů registrovaných v následujícím kalendářním roce, který je nejbližší roku 2007.

2. Žadatel poskytne tyto informace ohledně svých činností:

- a) za kalendářní rok, který předchází datu podání žádosti, počet zaměstnanců a velikost výrobního závodu v metrech čtverečních;
- b) provozní model výrobního závodu, který upřesňuje, které konstrukční a výrobní činnosti jsou provozované žadatelem nebo zadané externě;
- c) v případě spojeného podniku, zda je technologie sdílena výrobcí a které činnosti jsou zadané externě;
- d) za pět kalendářních let, které předcházely datu podání žádosti, objemy prodeje, roční obrat, čistý zisk a výdaje na výzkum a vývoj a v případě spojeného podniku čisté převody na mateřskou společnost;
- e) charakteristiky svého trhu;
- f) ceník pro všechny verze automobilů, na něž se má výjimka vztahovat, v kalendářním roce, který předchází datu podání žádosti, a předpokládaný ceník pro automobily, které plánuje uvést na trh a na něž se má výjimka vztahovat.

Pokud je žádost podaná výrobcem, který odpovídá za více než 100 automobilů ročně, informace uvedená v písmeni d) bude doplněna oficiální auditovanou účetní závěrkou nebo bude ověřena nezávislým auditorem.

3. Žadatel poskytne tyto informace ohledně svého technologického potenciálu:

- a) seznam technologií ke snížení CO₂ používaných v jeho osobních automobilech uvedených na trh v roce 2007, nebo pokud tyto údaje nejsou k dispozici, za následující rok, který je nejbližší roku 2007, nebo v případě, že výrobci plánují vstoupit na trh, za rok, ve kterém začne být výjimka uplatňována;
- b) seznam technologií ke snížení emisí CO₂ používaných v jeho osobních automobilech v rámci plánu pro snížení emisí a dodatečné náklady těchto technologií pro každou verzi vozidla, na kterou se žádost vztahuje.

4. Žadatel v souladu se svým potenciálem snížení emisí navrhne cíl pro specifické emise na období platnosti výjimky. Žadatel může rovněž navrhnout roční cíle pro specifické emise.

Cíl pro specifické emise nebo roční cíle pro specifické emise budou určeny tak, aby průměrné specifické emise v době ukončení platnosti výjimky byly sníženy v porovnání se základními průměrnými specifickými emisemi CO₂ uvedenými v odstavci 1.

5. Cíl pro specifické emise nebo roční cíle pro specifické emise navržené žadatelem v souladu s čl. 11 odst. 2 písm. d) nařízení (ES) č. 443/2009 budou doplněny plánem pro snížení specifických emisí CO₂ nového vozového parku.

Plán pro snížení emisí bude upřesňovat následující:

- a) časový plán pro zavedení technologií ke snížení emisí CO₂ do vozového parku žadatele;
- b) očekávaný počet ročních registrací v rámci Unie na období platnosti výjimky a očekávané průměrné specifické emise CO₂ a průměrnou hmotnost;
- c) v případě ročních cílů pro specifické emise, očekávané roční zlepšení průměrných specifických emisí CO₂ typů vozidel, pro něž jsou zavedeny technologie ke snížení emisí CO₂.

6. Splnění cíle pro specifické emise nebo ročních cílů pro specifické emise žadatelem bude posuzováno podle článku 9 nařízení (ES) č. 443/2009 každý rok po dobu platnosti výjimky.

Článek 6

Cíl snížení emisí pro výjimku podle čl. 11 odst. 4 nařízení (ES) č. 443/2009

1. Žadatel poskytne průměrné specifické emise CO₂ svých osobních automobilů registrovaných v roce 2007, pokud průměrné specifické emise CO₂ pro tento rok nejsou uvedeny v příloze IV tohoto nařízení.

2. Cíl snížení emisí stanovený v souladu s čl. 11 odst. 4 nařízení (ES) č. 443/2009 bude uplatněn ve vztahu k základním průměrným specifickým emisím CO₂, jak je stanoveno v odstavci 1.

3. Pokud informace o průměrných specifických emisích CO₂ výrobce v roce 2007 nejsou k dispozici, žadatel poskytne informace o vlastnostech vozidla pro všechny typy automobilů, které vyrobil, a rovněž o počtu automobilů vyrobených žadatelem, které žadatel předpokládá zaregistrovat v Unii v prvním roce platnosti výjimky. Žadatel u všech variant automobilů uvede, do které třídy vozidel uvedených v tabulce přílohy V daná varianta patří.

4. Cíl pro specifické emise je vypočítáván ročně na základě 25% snížení základních hodnot pro každou třídu vozidel stanovenou v příloze V.

Článek 7

Posouzení Komisí

1. Pokud Komise nevznesla žádné námítky do devíti měsíců poté, co úřední cestou obdrží úplnou žádost podle čl. 11 odst. 1 nebo čl. 11 odst. 4 nařízení (ES) č. 443/2009, příslušné podmínky pro uplatnění výjimky budou považovány za splněné. Jestliže Komise shledá, že je žádost neúplná, mohou být vyžadovány další informace.

Pokud doplňující informace nebudou předloženy v časové lhůtě stanovené v žádosti, Komise může žádost zamítnout. V případě zamítnutí žádosti z důvodu neúplnosti žádosti nebo z důvodu, že Komise shledá, že navržený cíl pro specifické emise není v souladu s potenciálem snížení emisí žadatele, může žadatel předložit úplnou nebo přepracovanou žádost o udělení výjimky.

2. Žádosti se zasílají v tištěných a elektronických verzích a adresují se generálnímu sekretariátu Evropské komise, 1049 Brusel, Belgie, označené „Výjimka podle nařízení (ES) č. 443/2009“. Elektronická verze se zasílá také do služební poštovní schránky uvedené v příloze I.

3. Pokud informace obsažené v žádosti budou shledány nesprávnými nebo nepřesnými, rozhodnutí udělit výjimku bude odvoláno.

Článek 8

Přístup veřejnosti k informacím

1. Žadatel, který se domnívá, že informace předložené v žádosti by v souladu s čl. 11 odst. 9 nařízení (ES) č. 443/2009 neměly být zveřejněny, to uvede v žádosti a zdůvodní, proč by zveřejnění narušilo ochranu obchodních zájmů žadatele, včetně duševního vlastnictví.

2. Lze vycházet z toho, že výjimka z práva přístupu veřejnosti k dokumentům stanovená v čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ platí ve vztahu k těmto typům informací:

- a) podrobnosti o plánu pro snížení emisí uvedené v článku 5, a zvláště podrobnosti týkající se vývoje portfolia výrobků výrobce;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

- b) očekávané dopady technologií ke snížení emisí CO₂ na výrobní náklady, nákupní ceny vozidel a ziskovost společnosti.

Článek 9

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. ledna 2011.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA I

Standardní formát žádosti o výjimku, kterou předkládají výrobci splňující kritéria čl. 11 odst. 1 nařízení (ES) č. 443/2009

Elektronická verze žádosti se zasílá na tuto e-mailovou adresu:

EC-CO2-LDV-IMPLEMENTATION@ec.europa.eu

1. Název, adresa a kontaktní osoba výrobce nebo skupiny spojených výrobců

Název výrobce	Adresa	Jméno kontaktní osoby	E-mail kontaktní osoby	Telefonní číslo kontaktní osoby

2. Kritéria způsobilosti

2.1 Je žadatel součástí skupiny spojených výrobců?

ANO (příkládá se prohlášení uvedené v příloze III)

NE

2.2 Je žadatel součástí skupiny spojených výrobců, ale provozuje své vlastní výrobní závody nebo konstrukční středisko?

ANO (příkládá se prohlášení uvedené v příloze III; viz bod 2.3)

NE (viz body 2.4 a 2.5)

2.3 Počet registrací v Unii, pokud se žádost týká nespojeného výrobce nebo spojeného výrobce, který provozuje své vlastní výrobní závody a vlastní konstrukční středisko:

2.3.1 Oficiální údaj za tři kalendářní roky, které předcházely datu podání žádosti

Rok			
Počet registrací v EU			

2.3.2 Pokud oficiální údaj uvedený v bodě 2.3.1 není k dispozici pro období uvedené tamtéž, odhad založený na ověřitelných údajích

Rok			
Počet registrací v EU			

2.3.3 Pokud údaje uvedené v bodě 2.3.1 a 2.3.2 nejsou za dané období k dispozici, údaj za poslední kalendářní rok, pro který je takový údaj k dispozici.

Rok	
Počet registrací v EU	

2.4 Týká-li se žádost skupiny spojených výrobců, uveďte prosím následující:

Název výrobce	Adresa	Jméno kontaktní osoby	E-mail kontaktní osoby	Telefonní číslo kontaktní osoby

- 2.5 Počet registrací v Unii skupiny spojených výrobců, pokud se žádost týká skupiny spojených výrobců a žadatel neprovozuje své vlastní výrobní závody a vlastní konstrukční středisko:

- 2.5.1 Oficiální údaj za tři kalendářní roky, které předcházejí datu podání žádosti

Rok			
Počet registrací v EU			

- 2.5.2 Pokud oficiální údaj uvedený v bodě 2.5.1 není k dispozici pro období uvedené tamtéž, odhad založený na ověřitelných údajích

Rok			
Počet registrací v EU			

- 2.5.3 Pokud údaje uvedené v bodě 2.5.1 a 2.5.2 nejsou za dané období k dispozici, údaj za poslední kalendářní rok, pro který je takový údaj k dispozici.

Rok	
Počet registrací v EU	

3. Požadovaná délka výjimky

Počet kalendářních let (maximálně 5)	
--------------------------------------	--

4. Návrh cíle pro specifické emise vypočítaného jako průměrné emise pro vozový park pro období výjimky nebo samostatné cíle pro specifické emise v případě ročních snížení emisí (v g CO₂/km)

Rok					
Cíl pro průměrné specifické emise (g CO ₂ /km)					

5. Specifické informace o společnosti

- 5.1 Průměrné specifické emise CO₂ v roce 2007, nejsou-li zahrnuty do přílohy IV (nebo pokud nejsou k dispozici, emise v následujícím kalendářním roce, který je nejbližší roku 2007)
- 5.2 Počet zaměstnanců v kalendářním roce, který předcházel datu podání žádosti
- 5.3 Velikost výrobního závodu v metrech čtverečních v kalendářním roce, který předcházel datu podání žádosti
- 5.4 Objemy prodeje za 5 let, které předcházely datu podání žádosti

Rok					
Objemy prodeje					

- 5.5 Roční obrat za 5 let, které předcházely datu podání žádosti

Rok					
Obrat					

- 5.6 Charakteristiky trhu

Informace týkající se plánovaných výrobků, které nebyly v době podání žádosti na trhu dostupné, by měly být poskytnuty v důvěrném oddílu této žádosti.

- a) vlastnosti vozidel,
- b) názvy a cenová rozpětí přímo si konkurujících vozidel v roce, který předcházel datu podání žádosti,

- c) ceník vozidel, na něž se má vztahovat výjimka, v kalendářním roce, který předcházel datu podání žádosti, nebo v roce, který je datu podání žádosti nejbližší.

5.7 Stručný popis provozního modelu výrobního závodu

DŮVĚRNÝ ODDÍL ŽÁDOSTI

5.8 Čistý zisk za 5 let, které předcházely datu podání žádosti

Rok					
Čistý zisk					

5.9 Výdaje na vývoj a výzkum za 5 let, které předcházely datu podání žádosti

Rok					
Výdaje na výzkum a vývoj					

5.10 Čisté finanční převody na mateřskou společnost v případě spojených podniků v průběhu 5 let, které předcházely datu podání žádosti.

Rok					
Čisté převody					

6. **Podrobnosti o osobních automobilech, které mají být uvedeny na trh unie a za které bude žadatel odpovídat**

6.1 Charakteristiky trhu

6.1.1 Vlastnosti vozidel;

6.1.2 Názvy a cenová rozpětí přímo si konkurujících vozidel v roce, který předcházel datu podání žádosti;

6.1.3 Předpokládaný ceník vozidel, na něž se má vztahovat výjimka.

7. **Technologický potenciál žadatele**

7.1 Seznam technologií ke snížení emisí CO₂ používaných v žadatelově vozovém parku v roce 2007;

7.2 Pokud seznam uvedený v bodě 7.1 není k dispozici, seznam pro následující rok, který je nejbližší roku 2007;

7.3 V případě žadatelů, kteří plánují vstoupit na trh Unie, by měl být seznam uvedený v bodě 7.1 poskytnut pro první rok platnosti výjimky.

8. **Plán pro snížení emisí žadatele**

8.1 Časový plán pro zavedení technologií ke snížení emisí CO₂ do vozového parku;

8.2 Očekávané průměrné emise pro vozový park po období platnosti výjimky:

8.2.1 Počet registrací v Unii v jednotlivých letech po období platnosti výjimky

8.2.2 Očekávaná průměrná hmotnost vozidel, která mají být uvedena na trh Unie

8.2.3 Očekávané průměrné specifické emise CO₂ vozidel, která mají být uvedena na trh Unie

8.3 Technologie ke snížení emisí CO₂, které mají být zavedeny do žadatelova vozového parku v rámci programu pro snížení emisí;

8.4 Dodatečné náklady technologií, které mají být zavedeny jako součást programu, na verzi vozidla;

8.5 V případě ročních cílů, roční zlepšení specifických emisí CO₂ typů vozidel, pro něž jsou zavedeny technologie ke snížení emisí CO₂.

PŘÍLOHA II

Standardní formát žádosti o výjimku, kterou předkládají výrobci splňující kritéria čl. 11 odst. 4 nařízení (ES) č. 443/2009

VEŘEJNÝ ODDÍL ŽÁDOSTI

1. Název, adresa a kontaktní osoba výrobce nebo skupiny spojených výrobců

Název výrobce	Adresa	Jméno kontaktní osoby	E-mail kontaktní osoby	Telefonní číslo kontaktní osoby

2. Kritéria způsobilosti

2.1 Je žadatel součástí skupiny spojených výrobců?

ANO (příkládá se prohlášení uvedené v příloze III; viz bod 2.3)

NE (viz bod 2. 2)

2.2 Počet registrací v Unii, pokud se žádost vztahuje na nespojeného výrobce:

2.2.1 Oficiální údaj v posledním kalendářním roce, který předcházel datu podání žádosti

Rok	
Počet registrací v EU	

2.2.2 Pokud oficiální údaj uvedený v bodě 2.2.1 není k dispozici pro období uvedené tamtéž, odhad založený na ověřitelných údajích

Rok	
Počet registrací v EU	

2.2.3 Pokud údaje uvedené v bodě 2.2.1 a 2.2.2 nejsou za dané období k dispozici, údaj za poslední kalendářní rok, pro který je takový údaj k dispozici.

Rok	
Počet registrací v EU	

2.3 Pokud se žádost týká skupiny spojených výrobců:

2.3.1 Názvy spojených výrobců

2.3.2 Počet registrací v Unii v kalendářním roce, který předcházel datu podání žádosti skupiny spojených výrobců

Rok	
Počet registrací v EU	

2.3.3 Pokud údaj uvedený v bodě 2.3.2 není k dispozici, údaj nebo odhad založený na ověřitelných údajích za poslední kalendářní rok, pro který je takový údaj k dispozici.

Rok	
Počet registrací v EU	

3. Podrobnosti o osobních automobilech, za které žadatel odpovídá

Informace týkající se plánovaných výrobků, které nebyly na trhu v době podání žádosti dostupné, by měly být poskytnuty v důvěrném oddílu této žádosti.

- 3.1 Průměrné specifické emise CO₂ v roce 2007, nejsou-li zahrnuty do přílohy IV tohoto nařízení
- 3.2 Pokud údaj pro rok 2007 není k dispozici, uvede se následující:
 - a) Počet registrací v Unii, nebo odhad založený na ověřitelných údajích, v kalendářním roce, který je nejbližší roku 2007, nejsou-li oficiální údaje v době podání žádosti k dispozici;
 - b) Vlastnosti vozidel pro všechny typy automobilů;
 - c) Seznam automobilů rozdělených do skupin podle tříd vozidel, jak je uvedeno v příloze V.
4. **Cíl snížení specifických emisí, který je o 25 % nižší než základní hodnoty pro emise roku 2007**

DŮVĚRNÝ ODDÍL ŽÁDOSTI

5. **Podrobnosti o osobních automobilech, které mají být žadatelem uvedeny na trh unie (týká se výrobců nezahrnutých do přílohy IV)**
 - 5.1 Vlastnosti vozidel u všech automobilů
 - 5.2 Seznam automobilů rozdělených do skupin podle tříd vozidel, jak je uvedeno v příloze V
 - 5.3 Očekávaný počet registrací vozidel v EU v prvním roce platnosti výjimky
-

PŘÍLOHA III

Standardní formát prohlášení pro uvedení vlastnické struktury

Ustanovení čl. 11 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 443/2009

Tímto prohlašuji, že jsem v souladu se zákonem zmocněn zastupovat [název] (výrobce) žádajícího o udělení výjimky, jak je stanoveno v čl. 11 odst. 1 nařízení (ES) č. 443/2009, který není součástí skupiny spojených výrobců, jak je definováno v čl. 3 odst. 2 uvedeného nařízení. Podle mého nejlepšího vědomí je [název] (výrobce) způsobilý podat žádost o výjimku, jak je stanoveno v čl. 11 odst. 1 nařízení (ES) č. 443/2009, a informace obsažené v žádosti jsou pravdivé a přesné. Informace o vlastnické struktuře [název] (výrobce) jsou přiloženy.

Podpis Datum

Člen správní rady [výrobce]

Ustanovení čl. 11 odst. 1 písm. b) nebo čl. 11 odst. 4 písm. a) nařízení (ES) č. 443/2009

Tímto prohlašuji, že jsem v souladu se zákonem zmocněn zastupovat [název] (výrobce) žádajícího o výjimku, jak je stanoveno v čl. 11 [odst. 1] [odst. 4] (*) nařízení (ES) č. 443/2009, který je součástí skupiny spojených výrobců, jak je definováno v čl. 3 odst. 2 uvedeného nařízení. Podle mého nejlepšího vědomí je [název] (výrobce) způsobilý podat žádost o výjimku, jak je stanoveno v čl. 11 [odst. 1] [odst. 4] (*) nařízení (ES) č. 443/2009, a informace obsažené v žádosti jsou pravdivé a přesné. Informace o vlastnické struktuře [název] (výrobce) jsou přiloženy.

Podpis Datum

Člen správní rady [výrobce]

Ustanovení čl. 11 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 443/2009

Tímto prohlašuji, že jsem v souladu se zákonem zmocněn zastupovat [název] (výrobce) žádajícího o výjimku, jak je stanoveno v článku 11 nařízení (ES) č. 443/2009, který je součástí skupiny spojených výrobců, jak je definováno v čl. 3 odst. 2 uvedeného nařízení, ale provozuje své vlastní výrobní závody a konstrukční středisko, jak je definováno v článku 2 nařízení Komise (ES) č. 000. Podle mého nejlepšího vědomí je [název] (výrobce) způsobilý podat žádost o výjimku, jak je stanoveno v čl. 11 odst. 1 nařízení (ES) č. 443/2009, a informace obsažené v žádosti jsou pravdivé a přesné. Informace o vlastnické struktuře [název] (výrobce) jsou přiloženy.

Podpis Datum

Člen správní rady [výrobce]

(*) Označit příslušný odstavec

PŘÍLOHA IV

Seznam průměrných specifických emisí CO₂ Unie v roce 2007 na výrobce

Výrobce	Průměrné emise [g/km]	Výrobce	Průměrné emise [g/km]
AIXAM	164,000	HONDA	157,613
ALPINA	219,932	HYUNDAI	162,046
AM GENERAL	357,000	ISUZU	176,133
ASTON MARTIN	377,860	IVECO	224,770
AUDI	184,752	JAGUAR	208,219
AUSTIN	450,000	KIA	157,239
AUTOMOBILES DANGEL	153,000	LAMBORGHINI	424,087
AVTOVAZ	216,632	LAND ROVER	250,399
BEAUFORD	208,000	LOTUS	208,399
BENTLEY	411,664	MAGYAR SUZUKI	156,280
BMW	171,684	MASERATI	354,687
BRABUS	246,000	MAZDA	172,568
BRONTO	233,000	MG	186,801
BUGATTI	577,667	MICHALAK	117,000
CATERHAM	236,088	MICROCAR	178,000
CHRYSLER	226,141	MITSUBISHI	174,649
CITROEN	142,536	MK SPORTSCARS	117,000
DACIA	154,650	MORGAN	202,324
DAIHATSU	153,070	NETHERLANDS CAR	141,061
DAIMLER	182,524	NISSAN	168,408
DIAMOND	260,000	OPEL	153,699
DONKERVOORT	194,000	OSV	135,915
DR MOTOR COMPANY	193,048	PERODUA	138,135
FERRARI	434,860	PEUGEOT	142,205
FIAT	141,496	PGO	201,767
FORD	149,343	PILGRIM	193,000
FUJI HEAVY INDUSTRIES	219,488	PORSCHE	287,710
GEELY	183,000	PROTON	155,185
GENERAL MOTORS	159,604	QUADZILLA	176,000
GM DAEWOO	160,071	QUATTRO	290,774
GUMPERT	342,000	RENAULT	146,893
GWM	253,480	ROLLS ROYCE	394,526
HC&E	220,000	ROVER	188,399

Výrobce	Průměrné emise [g/km]	Výrobce	Průměrné emise [g/km]
RUF	327,000	TATA	168,310
SAAB	190,444	TIGER	244,000
SALVADOR CAETANO	224,000	TOYOTA	150,634
SANTANA	165,965	TVR	397,500
SEAT	151,184	UAZ	314,000
SHUANGHUAN	270,000	VM	185,000
SKODA	149,387	VOLKSWAGEN	162,152
SOVAB	233,822	VOLVO	189,616
SSANGYONG	223,430	WIESMANN	310,000
SUZUKI	166,012		

PŘÍLOHA V

Základní hodnoty pro emise, které vychází z nejlepších dostupných technologií v roce 2007 a cíle snižování specifických emisí CO₂, který je o 25 % nižší, pro každou třídu vozidel

Třída vozidel	Hmotnostní kategorie ⁽¹⁾	Hodnota poměru výkonu k hmotnosti	Základní hodnoty pro emise [g/km]	Cíl CO ₂ [g/km]
1	1	nízká	108	81
2	1	střední	118	89
3	1	vysoká	153	115
4	2	nízká	119	89
5	2	střední	138	104
6	2	vysoká	153	115
7	3	nízká	121	91
8	3	střední	136	102
9	3	vysoká	150	113
10	4	nízká	131	98
11	4	střední	144	108
12	4	vysoká	162	122
13	5	nízká	147	110
14	5	střední	152	114
15	5	vysoká	179	134

⁽¹⁾ Hmotnost v provozním stavu, jak je definováno v nařízení (ES) č. 443/2009.

— Hmotnostní kategorie odpovídají následujícím hodnotám (zaokrouhlo na nejbližší celé číslo):

Hmotnostní kategorie	Rozsah [kg]
1	0–1 225 kg
2	1 226–1 375 kg
3	1 376–1 475 kg
4	1 476–1 625 kg
5	1 626+ kg

— Hodnoty poměru výkonu k hmotnosti odpovídají následujícímu (zaokrouhlo na nejbližší celé číslo):

Hodnota poměru výkonu k hmotnosti	Rozsah [W/kg]
Nízká	0–65 W/kg
Střední	66–85 W/kg
Vysoká	86+

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 64/2011**ze dne 26. ledna 2011****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“⁽¹⁾),s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 27. ledna 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. ledna 2011.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	JO	78,3
	MA	59,8
	TN	100,1
	TR	102,1
	ZZ	85,1
0707 00 05	EG	182,1
	JO	84,0
	TR	101,4
	ZZ	122,5
0709 90 70	MA	57,2
	TR	121,1
	ZZ	89,2
0709 90 80	EG	66,7
	ZZ	66,7
0805 10 20	AR	41,5
	BR	41,5
	EG	56,5
	MA	57,1
	TN	75,2
	TR	69,0
	ZA	41,5
ZZ	54,6	
0805 20 10	IL	217,9
	MA	70,8
	TR	79,6
	ZZ	122,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	69,9
	IL	67,5
	JM	94,5
	MA	110,1
	PK	51,5
	TR	70,4
	ZZ	77,3
	ZZ	77,3
0805 50 10	AR	45,3
	TR	57,2
	UY	45,3
	ZZ	49,3
0808 10 80	AR	78,5
	CA	88,5
	CL	81,7
	CN	90,8
	MK	46,1
	NZ	78,5
	US	137,9
	ZZ	86,0
0808 20 50	CN	48,5
	US	127,1
	ZA	85,5
	ZZ	87,0

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

IV

(Akty přijaté před 1. prosincem 2009 podle Smlouvy o ES, Smlouvy o EU a Smlouvy o Euratomu)

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 191/09/KOL

ze dne 22. dubna 2009,

kterým se po sedmdesáté mění procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory vložením nové kapitoly o nakládání se znehodnocenými aktivy v bankovním sektoru EHP

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO ⁽¹⁾,

VZHLEDEM K TOMU, že Komise Evropských společenství (dále jen „Komise“) dne 25. února 2009 přijala sdělení o nakládání se znehodnocenými aktivy v bankovním sektoru Společenství ⁽²⁾,

S OHLEDEM NA Dohodu o Evropském hospodářském prostoru ⁽²⁾, a zejména na články 61 až 63 a protokol 26 této dohody,

VZHLEDEM K TOMU, ŽE se toto sdělení týká i Evropského hospodářského prostoru,

S OHLEDEM NA Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ⁽³⁾, a zejména na článek 24 a čl. 5 odst. 2 písm. b) této dohody,

VZHLEDEM K TOMU, ŽE v celém Evropském hospodářském prostoru je třeba zajistit jednotné uplatňování pravidel EHP pro státní podporu,

VZHLEDEM K TOMU, ŽE podle článku 24 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru Kontrolní úřad uplatňuje ustanovení Dohody o EHP týkající se státní podpory,

VZHLEDEM K TOMU, ŽE podle bodu II v položce „VŠEOBECNÉ“ na konci přílohy XV Dohody o EHP má Kontrolní úřad ESVO přijmout po konzultaci s Komisí právní akty odpovídající právním aktům přijatým Evropskou komisí,

PO KONZULTACI s Evropskou komisí,

VZHLEDEM K TOMU, ŽE podle čl. 5 odst. 2 písm. b) Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru vydá Kontrolní úřad oznámení nebo pokyny k záležitostem, kterými se Dohoda o EHP zabývá, pokud to tato dohoda nebo Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru výslovně stanoví nebo pokud to Kontrolní úřad považuje za nezbytné,

S ODKAZEM NA SKUTEČNOST, že Kontrolní úřad ESVO konzultoval tuto záležitost se státy ESVO v dopise ze dne 9. dubna 2009,

S ODKAZEM NA procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory přijatá Kontrolním úřadem dne 19. ledna 1994 ⁽⁴⁾,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pokyny pro státní podporu budou pozměněny vložením nové kapitoly o nakládání se znehodnocenými aktivy v bankovním sektoru EHP. Nová kapitola se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Islandské republice, Lichtenštejnskému knížectví a Norskému království.

⁽¹⁾ Dále jen „Kontrolní úřad“.

⁽²⁾ Dále jen „Dohoda o EHP“.

⁽³⁾ Dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“.

⁽⁴⁾ Pravidla pro uplatňování a výklad článků 61 a 62 Dohody o EHP a článku 1 protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru, která byla přijata a vydána Kontrolním úřadem ESVO dne 19. ledna 1994, zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* (dále jen „Úř. věst.“) L 231, 3.9.1994, s. 1 a dodatku EHP č. 32 ze dne 3. září 1994, s. 1. Pokyny byly naposledy pozměněny dne 22. dubna 2009. Dále jen „pokyny pro státní podporu“. Aktualizované znění pokynů pro státní podporu je k dispozici na internetové stránce Kontrolního úřadu: <http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽⁵⁾ Zveřejněno v Úř. věst. C 72, 26.3.2009, s. 1.

Článek 3

Pouze anglické znění je závazné.

V Bruselu dne 22. dubna 2009.

Za Kontrolní úřad ESVO

Per SANDERUD
předseda

Kurt JÄGER
člen sboru

PŘÍLOHA

NAKLÁDÁNÍ SE ZNEHODNOCENÝMI AKTIVY V BANKOVNÍM SEKTORU EHP ⁽¹⁾

1. Úvod

- (1) Od poloviny roku 2007 dochází k závažnému selhání fungování velkoobchodních úvěrových trhů. Důsledkem toho je omezení likvidity v bankovním sektoru a neochota bank poskytovat si úvěry jak mezi sebou, tak i úvěry do ekonomiky obecně. Protože se narušení úvěrových trhů během posledních osmnácti měsíců ještě zhoršilo, prohloubila se finanční krize a světové hospodářství postihla závažná recese.
- (2) Je obtížné představit si řešení finanční krize a oživení světového hospodářství bez zajištění stability bankovního sektoru a finančního systému jako celku. Pouze tehdy se obnoví důvěra investorů a banky obnoví běžné postupy poskytování půjček. V souladu s tím státy ESVO zavedly opatření na podporu stability svých bankovních sektorů a úvěrové aktivity, což zahrnovalo zejména injekce nového kapitálu za použití veřejných prostředků a poskytování vládních záruk za bankovní úvěry.
- (3) Několik států ESVO oznámilo svůj záměr doplnit svá stávající podpůrná opatření tím, že poskytnou určitou formu záchrany znehodnoceným aktivům bank. Tato oznámení, která byla učiněna souběžně s obdobnou iniciativou ve Spojených státech, rozpoutala širší debatu v rámci EHP o opodstatněnosti záchrany aktiv jakožto vládního opatření podpory pro banky. V souvislosti s touto diskuzí připravily útvary Komise po konzultaci s Evropskou centrální bankou (ECB) sdělení Evropské komise, které odpovídá této kapitole pokynů Kontrolního úřadu ESVO pro státní podporu a které vychází z doporučení vydaných dne 5. února 2009 Eurosystemem (viz příloha 1).
- (4) Tato kapitola se zaměřuje na otázky, kterými by se měly státy ESVO při zvažování, navrhování a provádění opatření na záchranu aktiv zabývat. V obecné rovině tyto otázky zahrnují logické opodstatnění záchrany aktiv jakožto opatření k zajištění finanční stability a na podporu úvěrové aktivity bank. Pokud se zvažují opatření na záchranu aktiv, je třeba zohlednit úvahy dlouhodobějšího charakteru týkající se životaschopnosti bankovního sektoru a rozpočtové udržitelnosti. Je také nutno vzít v úvahu nezbytnost společného a koordinovaného přístupu k záchraně aktiv v rámci EHP, zejména aby se všem zajistily rovné podmínky. V souvislosti s takovýmto přístupem EHP tato kapitola také nabízí podrobnější pokyny o uplatňování pravidel pro poskytování státní podpory na záchranu aktiv, které se zaměřují na takové otázky, jako jsou i) transparentnost a poskytování informací, ii) sdílení nákladů státem, zúčastněnými subjekty a věřiteli, iii) sladění pobídek pro příjemce s cíli veřejného zájmu, iv) zásady pro navrhování opatření na záchranu aktiv, pokud jde o způsobilost, oceňování a správu znehodnocených aktiv, a v) vztah mezi záchranou aktiv, jinými vládními opatřeními podpory a restrukturalizací bank.

2. Záchrana aktiv jako opatření k zajištění finanční stability a na podporu úvěrové aktivity bank

- (5) Bezprostředními cíli záchranných balíčků států EHP, které byly oznámeny v roce 2008, jsou zachování finanční stability a podpora poskytování úvěrů reálné ekonomice. Je ještě brzy učinit konečné závěry, pokud jde o účinnost těchto balíčků, ale je jasné, že odvrátily riziko zhroutení finančního systému a podpořily fungování důležitých mezibankovních trhů. Na druhé straně byl vývoj v oblasti poskytování úvěrů reálné ekonomice od oznámení balíčků nepříznivý, kdy statistky z poslední doby ukazují prudký pokles růstu úvěrů ⁽²⁾. V mnoha státech ESVO jsou nyní rozšířeny případy, kdy podniky oznamují, že jim byl odepřen přístup k bankovnímu úvěru, a zdá se, že omezení úvěrů překračuje rámec toho, co je odůvodněno konjunkturálními úvahami.
- (6) Hlavním důvodem zjištěného nedostatečného úvěrového toku je nejistota ohledně ocenění a umístění znehodnocených aktiv, což je zdrojem problémů v bankovním sektoru od počátku krize. Nejen, že nejistota týkající se učení hodnoty aktiv nadále подрývá důvěru v bankovním sektoru, ale také oslabuje účinek dosud přijatých vládních podpůrných opatření. Například rekapitalizace bank poskytla jistou formu ochrany před znehodnocením aktiv, ale velkou část této poskytnuté kapitálové rezervy spotřebovaly banky tím, že si vytvářely rezervy proti budoucímu znehodnocení aktiv. Banky již podnikly kroky k řešení problému znehodnocených aktiv. Zaúčtovaly podstatné

⁽¹⁾ Tato kapitola odpovídá sdělení Evropské komise s názvem Sdělení Komise o nakládání se znehodnocenými aktivy v bankovním sektoru Společenství.

⁽²⁾ Zatímco oficiální údaje pro eurozónu ukazují, že poskytování úvěrů ze strany bank podnikům nadále pokračuje, tento trend slabne, přičemž meziměsíční míra růstu úvěrových operací se ke konci roku 2008 výrazně zpomalila. V prosinci 2008 se bankovní úvěry v soukromém sektoru (úvěry subjektům, které nejsou finančními institucemi, vyjma vlády) snížily v porovnání s listopadem o 0,4 %.

odpisy hodnoty aktiv⁽¹⁾, podnikly kroky k omezení zbývajících ztrát reklasifikací aktiv v rámci svých rozvah a postupně ukládají stranou dodatečný kapitál, aby posílily svou solventnost. Nicméně tento problém nebyl dostatečně vyřešen a neočekávaný rozsah zpomalení ekonomiky nyní poukazuje na další a rozsáhlejší zhoršení úvěrové kvality bankovních aktiv.

- (7) Záchrana aktiv by přímo řešila otázku nejistoty, pokud jde o kvalitu bankovních rozvah, a tím by pomohla oživit důvěru v tomto sektoru. Mohla by také pomoci vyhnout se riziku opakovaných rekapitalizací bank, protože rozsah znehodnocení aktiv roste se zhoršující se situací v reálné ekonomice. Z těchto důvodů několik států ESVO aktivně zvažuje záchranu znehodnocených bankovních aktiv jako doplněk k ostatním opatřením.

3. Úvahy dlouhodobějšího charakteru: Obnovení životaschopnosti bankovního sektoru a udržitelnost veřejných financí

- (8) Opatření na záchranu aktiv musí být navržena a prováděna takovým způsobem, kterým lze nejučinněji dosáhnout bezprostředních cílů, jimiž jsou zajištění finanční stability a podpora poskytování úvěrů ze strany bank. Důležitou otázkou, kterou je třeba v této souvislosti řešit, je zajištění přiměřené účasti na opatřeních na záchranu aktiv, a to stanovením přiměřené ceny a podmínek, a pokud to bude považováno za nezbytné, stanovením povinné účasti. Nicméně navrhování a uplatňování opatření na záchranu aktiv by se nemělo soustředit pouze na tyto bezprostřední cíle. Je důležité, aby byly také zohledněny úvahy dlouhodobějšího charakteru.

- (9) Pokud opatření na záchranu aktiv nejsou prováděna takovým způsobem, aby se omezilo nebezpečí vážného narušení hospodářské soutěže mezi bankami (jak v rámci států ESVO, tak i na přeshraničním měřítku) v souladu s pravidly pro poskytování státní podpory vyplývajícími z pokynů Kontrolního úřadu ESVO pro státní podporu, včetně případné restrukturalizace příjemců podpory, bude výsledkem strukturálně slabší bankovní sektor EHP, což bude mít negativní dopady na produkční potenciál ekonomiky jako celku. Kromě toho by to mohlo vést k tomu, že by opakovaně byly nutné vládní zásahy v tomto sektoru, což by s sebou neslo postupně se zvyšující zátěž pro veřejné finance. Tato rizika jsou závažná vzhledem k pravděpodobnému rozsahu angažovanosti států. Aby se omezilo riziko takovýchto dlouhodobých škod, měly by být vládní zásahy v bankovním sektoru vhodně zacílené a doplněné o omezení týkající se chování bank, které zajistí soulad mezi pobídkami pro banky a cíli veřejného zájmu. Tato opatření by měla být součástí celkového úsilí o obnovení životaschopnosti bankovního sektoru, přičemž základem je nezbytná restrukturalizace. Nutnost restrukturalizace bankovního sektoru jakožto doplňku vládní podpory je podrobněji popsána níže v oddílech 5 a 6 v souvislosti s pravidly pro poskytování státní podpory.

- (10) Při zvažování návrhu a provádění opatření na záchranu aktiv je také důležité, aby státy ESVO zohlednily rozpočtové hledisko. Odhady celkových očekávaných odpisů aktiv poukazují na to, že rozpočtové náklady – skutečné, potenciální anebo obojí – záchranu aktiv by mohly být značné, a to jak vyjádřeno v absolutních číslech, tak i ve vztahu k HDP států ESVO. Vládní pomoc ve formě záchranu aktiv (a dalších opatření) by neměla dosáhnout takového rozsahu, aby vzbuzovala obavy ohledně udržitelnosti veřejných financí, jako jsou předlužení nebo problémy s financováním. Tyto úvahy jsou zejména důležité v současném kontextu prohlubování rozpočtových schodků, zvyšování úrovně veřejného dluhu a vzhledem k výzvam, kterým čelí vydávání státních dluhopisů.

- (11) Zvláště rozpočtová situace států ESVO bude důležitým faktorem při volbě způsobu správy zachraňovaných aktiv, ať už půjde o odkoupení aktiv, pojištění aktiv, výměnu aktiv nebo variantu kombinující tato opatření⁽²⁾. Dopady na důvěryhodnost rozpočtu se zřejmě v případě jednotlivých přístupů k záchraně aktiv nebudou výrazně lišit, protože finanční trhy budou pravděpodobně počítat s případnými ztrátami na podobném základě⁽³⁾. Nicméně přístup vyžadující přímý nákup znehodnocených aktiv by mohl mít okamžitý dopad na rozpočtové poměry a financování veřejného rozpočtu. Volba způsobu správy znehodnocených aktiv je odpovědností každého státu ESVO, lze však zvažovat kombinované přístupy, kdy jsou tzv. toxická aktiva oddělena z rozvahy bank a převedena do samostatné jednotky (buď v rámci banky, nebo mimo ni), která určitým způsobem požívá vládních

(1) Od poloviny roku 2007 až do prvního čtvrtletí roku 2009 bylo odepsáno celkem 1 063 miliard USD, z čehož 737,6 miliard USD nahlásily banky se sídlem v USA a 293,7 miliard USD banky se sídlem v Evropě. V druhém případě bylo 68 miliard nahlášeno ve Švýcarsku. Navzdory rozsahu již oznámených odpisů aktiv MMF v současnosti odhaduje, že celkové bankovní ztráty související se znehodnocením aktiv pravděpodobně dosáhnou 2 200 miliard USD. Tento odhad vychází z celosvětové držby sekuritizovaných hypotek, spotřebitelských úvěrů a úvěrů pro podniky s původem v USA, přičemž odhadovaná hodnota ztrát se od počátku krize neustále zvyšuje. Někteří analytici trhu odhadují, že celkové ztráty mohou být podstatně vyšší. Například Nouriel Roubini, který soustavně tvrdí, že oficiální odhady jsou příliš nízké, nyní předpokládá, že by celkové ztráty mohly být jenom ve Spojených státech 3 600 miliard USD.

(2) Tato opatření jsou podrobněji popsána v příloze 2.

(3) Nákupy aktiv vládou s sebou nemusí nutně nést závažné rozpočtové náklady v dlouhodobém hledisku, pokud může být dostatečná část nabytých aktiv následně prodána se ziskem (viz příklady USA a Švédska v příloze 2). Nicméně tyto nákupy znamenají zvýšení přímých rozpočtových výdajů, které by zvýšily hrubý veřejný dluh a vládní požadavky na hrubé financování. Přístupu založeného na výměně veřejného dluhu za znehodnocená aktiva by mohlo být využito, aby se zmírnily operativní problémy týkající se emise, ale tento přístup by nezabránil dopadu na rozpočtové poměry, ani na zvýšení dodávky veřejného dluhu na trhu.

záruk. Tento přístup je zajímavý v tom smyslu, že poskytuje četné výhody přístupu spočívajícího v nákupu aktiv, pokud jde o obnovu důvěry v bankovní systém, přičemž se omezí bezprostřední dopady na rozpočet.

- (12) Vzhledem k omezeným rozpočtovým prostředkům by mohlo být vhodné zaměřit opatření na záchranu aktiv na omezený počet bank systémového významu. Pro některé státy ESVO by záchrana aktiv banky mohla být výrazně omezená vzhledem k jejich stávajícím rozpočtovým omezením a/nebo objemu rozvahy jejich bank v poměru k HDP.

4. Nutnost společného a koordinovaného přístupu v rámci EHP

- (13) Při zvažování některých forem opatření na záchranu aktiv je třeba zajistit soulad mezi bezprostředními cíli finanční stability a poskytování úvěrů ze strany bank na jedné straně a na druhé straně nutnosti vyvarovat se dlouhodobého narušení bankovního sektoru v rámci EHP, trhu EHP i ekonomiky jako celku. Toho je možné nejlépe dosáhnout pomocí společného a koordinovaného přístupu v rámci EHP, který bude sledovat tyto obecné cíle:

- posílení důvěry trhu tím, že se projeví schopnost EHP účinně reagovat na finanční krizi a vytvoří se prostor pro vzájemné pozitivní dopady mezi státy EHP a na finančních trzích celkově,
- omezení vzájemných negativních dopadů mezi státy EHP, kdy zavedení opatření na záchranu aktiv státem EHP, který reaguje jako první, vede ke vzniku tlaku na další státy EHP, aby jej následovaly, což může vést mezi státy EHP k soutěžení v poskytování finanční pomoci,
- ochrana trhu finančních služeb EHP tím, že se zajistí konzistentnost opatření na záchranu aktiv zavedených státy EHP a zabrání se finančnímu protekcionismu,
- zajištění souladu s požadavky kontroly poskytování státní podpory a dalšími právními požadavky tím, že se zajistí i nadále koherence opatření na záchranu aktiv a dojde k minimalizaci narušení hospodářské soutěže a morálního hazardu.

- (14) Koordinace mezi státy EHP by měla být nutná pouze v obecné rovině a mohlo by jí být dosaženo při současném zachování dostatečné flexibility, pokud jde o přizpůsobení opatření specifickým situacím jednotlivých bank. Pokud nebudou existovat dostatečná předběžná koordinace (*ex ante*), řady těchto cílů bude možno dosáhnout pouze následným stanovením dodatečných kontrolních požadavků na poskytování státní podpory (*ex post*). Společné pokyny týkající se základních rysů záchranných opatření by tedy mohly výrazně omezit nutnost oprav a úprav vyplývajících z posouzení souladu s pravidly pro poskytování státní podpory. Tyto pokyny jsou uvedeny v následujících oddílech.

5. Pokyny pro uplatňování pravidel pro poskytování státní podpory na opatření na záchranu aktiv

- (15) Běžnou povinností bank je posoudit riziko spojené s aktivy, která nabývají, a ujistit se, že mohou pokrýt případné ztráty s nimi spojené⁽¹⁾. Za účelem podpory finanční stability lze nicméně uvažovat o záchraně aktiv. Veřejná opatření na záchranu aktiv představují státní podporu, pokud osvobozují banky, které jsou příjemci této podpory, od povinnosti vykázat buď ztrátu, nebo vytvořit rezervu pro případné ztráty vyplývající ze znehodnocených aktiv (nebo ji za to poskytnou kompenzaci) a/nebo uvolňují regulační kapitál k jinému použití. Tak by tomu bylo zejména v případě, kdy jsou znehodnocovaná aktiva nakupována nebo pojištěna v hodnotě, která je vyšší než tržní cena, nebo pokud cena záruky nekompensuje stát pro případ potenciálního čerpání záruky v plné výši⁽²⁾.

- (16) Podpora na záchranu aktiv by nicméně měla být v souladu s obecnými zásadami nezbytnosti, přiměřenosti a minimalizace narušení hospodářské soutěže. Taková pomoc s sebou nese závažné narušení hospodářské soutěže mezi bankami, které jsou příjemci podpory, a bankami, které jejími příjemci nejsou, stejně jako mezi bankami, které jsou příjemci podpory, ale mají různé stupně potřeby. Banky, které nejsou příjemci podpory a které jsou v zásadě zdravé, mohou pociťovat nutnost požádat o vládní intervenci, aby zachovaly své soutěžní postavení na trhu. Podobná narušení hospodářské soutěže mohou vzniknout mezi státy EHP, což by znamenalo riziko soutěžení v poskytování finanční pomoci mezi státy EHP (ve snaze zachránit své banky bez ohledu na dopady na banky v jiných státech EHP) a riziko posunu směrem k finančnímu protekcionismu a fragmentaci vnitřního trhu. Účast v režimu záchranu aktiv by tedy měla být podmíněna jasně definovanými a objektivními kritérii, aby se zabránilo tomu, že určité banky získají neopodstatněná zvýhodnění.

(1) Banky jsou tradičně držiteli různých aktiv včetně: hotovosti, finančního majetku (státní pokladniční poukázky, dluhové cenné papíry, majetkové cenné papíry, obchodovatelné úvěry a komodity), derivátů (swapy, opce), úvěrů, finančních investic, nehmotných aktiv, majetku, provozoven a vybavení. Ke ztrátám může dojít, pokud jsou aktiva prodána pod jejich účetní hodnotou, pokud se jejich hodnota snížila a jsou vytvořeny rezervy na případné ztráty, nebo následně, pokud jsou příjmové toky při splatnosti nižší než účetní hodnota.

(2) Má se za to, že záruka představuje státní podporu, pokud přijímající banka nemůže na trhu nalézt nezávislého soukromého operátora, který by jí byl ochoten poskytnout podobnou záruku. Výše státní podpory je stanovena jako maximální čistá částka, ke které se stát zaručil.

- (17) Kontrolní úřad ESVO (dále jen „Kontrolní úřad“) stanovil zásady uplatňování pravidel pro poskytování státní podpory a zejména čl. 61 odst. 3 písm. b) Dohody o EHP na každé opatření pomoci bankám v souvislosti se světovou finanční krizí ve svých pokynech k finančním institucím⁽¹⁾. Kontrolní úřad následně poskytl podrobnější pokyny pro praktické provádění těchto zásad v případě rekapitalizace v nové kapitole pokynů pro státní podporu⁽²⁾. V témže duchu pokyny v tomto sdělení, založené na totožných zásadách, stanoví zásadní rysy opatření nebo režimů na záchranu aktiv, což umožňuje určit jejich efektivitu a zároveň jejich dopad na hospodářskou soutěž. Tyto pokyny se použijí stejným způsobem na všechny banky, kterým je poskytnuta záchrana aktiv, bez ohledu na jejich individuální situaci. Nicméně praktické důsledky jejich uplatňování se mohou lišit v závislosti na rizikovém profilu a životaschopnosti příjemce podpory. Zásady těchto pokynů se obdobně použijí, pokud dva nebo více států EHP koordinují opatření na záchranu aktiv přeshraničních bank.
- (18) Cílem těchto pokynů je zakotvení koordinovaných zásad a podmínek tak, aby se co možná nejvíce zajistila účinnost opatření na záchranu aktiv na trhu EHP, přičemž se zohledňuje dlouhodobý cíl, kterým je návrat k normálním tržním podmínkám. Současně se ponechává dostatečná flexibilita, aby bylo možné přizpůsobit se specifickým požadavkům nebo stanovit dodatečná opatření či postupy na individuální nebo vnitrostátní úrovni, pokud to bude potřeba v zájmu finanční stability. Účinná opatření na záchranu aktiv by měla vést k zachování poskytování úvěrů reálné ekonomice.
- 5.1 *Náležitá identifikace problému a možností řešení: úplná transparentnost ex ante a ex ante poskytování informací o znehodnocení aktiv a předběžné posouzení bank způsobilých k poskytnutí podpory*
- (19) Každé opatření na záchranu aktiv musí být založeno na jasném určení rozsahu problémů banky souvisejících s aktivy, její skutečné solventnosti před poskytnutím podpory a jejích předpokladů na návrat k životaschopnosti, při zohlednění všech možných alternativ, aby se usnadnil nezbytný proces restrukturalizace, zamežilo se narušení motivace všech subjektů trhu a zároveň se zabránilo takovému užití státních prostředků, které by nevedlo k opětovnému obnovení běžného přísunu úvěrů do reálné ekonomiky.
- (20) Aby se omezilo riziko opětovné nutnosti státních intervencí ve prospěch jedněch a těch samých příjemců, měla by být jakožto předpoklad pro možnost využití opatření na záchranu aktiv splněna tato kritéria:

- podmínkou žádosti o podporu by měly být úplná transparentnost *ex ante* a banky způsobilé k poskytnutí podpory musí poskytnout úplné informace o znehodnocení aktiv, a to pro každé aktivum, které má být předmětem opatření na záchranu. To by mělo být založeno na přiměřeném ocenění, potvrzeno nezávislými odborníky a schváleno příslušným orgánem dohledu, v souladu se zásadami ocenění upřesněnými v oddílu 5,5⁽³⁾. K poskytnutí informací o znehodnocení aktiv by mělo dojít před vládní intervencí. Tyto informace by měly umožnit určit výši podpory a ztrát, které vzniknou bance při převodu aktiv⁽⁴⁾,
- poté, co banka podala žádost o podporu, by mělo následovat kompletní přezkoumání činnosti této banky a její rozvahy s cílem posoudit kapitálovou přiměřenost banky a její předpoklady, pokud jde o její budoucí životaschopnost (přezkoumání životaschopnosti). Tento přezkoumání se musí provést souběžně s certifikací znehodnocených aktiv, kterých se týká program na záchranu. Vzhledem ke svému rozsahu však může být přezkoumání dokončeno poté, co banka vstoupí do programu na záchranu aktiv. Výsledky přezkoumání životaschopnosti by měly být oznámeny Kontrolnímu úřadu a budou zohledněny v hodnocení nezbytných následných opatření (viz oddíl 6).

5.2 *Sdílení nákladů souvisejících se znehodnocenými aktivy státem, akcionáři a věřiteli*

- (21) Jako obecná zásada platí, že by banky měly nést v maximálním rozsahu ztráty spojené se znehodnocenými aktivy. To vyžaduje za prvé úplnou transparentnost a poskytnutí kompletních informací *ex ante*, následované řádným oceněním aktiv před vládní intervencí, stejně jako přiměřené protiplnění poskytnuté státu za opatření na záchranu

⁽¹⁾ Část VIII pokynů Kontrolního úřadu pro státní podporu: Použití pravidel pro poskytování státní podpory na opatření přijatá ve vztahu k finančním institucím v souvislosti se současnou globální finanční krizí, nezveřejněno v Úř. věst. L 17, 20.1.2011, s. 1 a dodatku EHP č. 3 ze dne 20.1.2011, s. 1. Aktualizované znění pokynů Kontrolního úřadu pro státní podporu je k dispozici na internetové stránce Kontrolního úřadu:

<http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽²⁾ Část VIII pokynů Kontrolního úřadu pro státní podporu: Rekapitalizace finančních institucí během současné finanční krize: omezení podpory na nezbytné minimum a záruky proti neoprávněnému narušení hospodářské soutěže, nezveřejněno v Úř. věst. L 17, 20.1.2011, s. 1 a dodatku EHP č. 3 ze dne 20.1.2011, s. 1. Aktualizované znění pokynů Kontrolního úřadu pro státní podporu je k dispozici na internetové stránce Kontrolního úřadu:

<http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽³⁾ Aniž by byla dotčena povinnost zveřejnění dopadu, který má na rozvahy, opatření na záchranu aktiv zahrnující přiměřené sdílení nákladů, výrazům „transparentnost“ a „úplné zveřejnění“ je třeba rozumět jako transparentnosti vůči vnitrostátním orgánům, zúčastněným nezávislým odborníkům a Kontrolnímu úřadu.

⁽⁴⁾ Částka podpory odpovídá rozdílu mezi převodní hodnotou aktiv (která běžně vychází z jejich reálné ekonomické hodnoty) a tržní cenou. V tomto dokumentu odpovídají vzniklé ztráty rozdílu mezi převodní hodnotou a účetní hodnotou aktiv. Skutečné ztráty budou běžně známy pouze *ex post*.

aktiv, ať už v jakékoliv formě, aby se zajistila rovnocenná odpovědnost akcionářů a rovnocenné sdílení nákladů bez ohledu na konkrétní zvolený model. Kombinace těchto prvků by měla vést k celkové koherenci, pokud jde o sdílení nákladů jednotlivých druhů podpory ⁽¹⁾.

- (22) Jestliže jsou aktiva řádně oceněna a ztráty správně identifikovány ⁽²⁾, a pokud by bez státní intervence došlo k situaci technické platební neschopnosti, měla by být na banku buď uvalena nucená správa, nebo by mělo rozhodnuto o její likvidaci v souladu s právem EHP a vnitrostátním právem. V takové situaci může být s ohledem na zachování finanční stability a důvěry vhodné poskytnout ochranu nebo záruky držitelům dluhopisů ⁽³⁾.
- (23) Pokud se uvalení nucené správy na banku nebo řádné provedení likvidace nejeví jako vhodné z důvodů finanční stability ⁽⁴⁾, může být bankám přiznána podpora ve formě záruky nebo odkupu aktiv omezená na nezbytné minimum, čímž se bankám umožní pokračovat v činnosti po dobu, která je potřebná buď k navržení plánu restrukturalizace nebo řádného provedení likvidace. V takových případech by se od akcionářů mělo vyžadovat, aby také nesli ztráty, a to alespoň po dobu, než bude dosaženo regulatorních limitů kapitálové přiměřenosti. Lze také zvažovat možnosti znárodnění.
- (24) Pokud nelze dosáhnout úplného sdílení nákladů *ex ante*, mělo by se od banky vyžadovat, aby přispěla k úhradě ztrát nebo na pokrytí rizika v pozdějším stádiu, například formou ustanovení o zpětném získání (tzv. claw-back clauses) nebo v případě systému pojištění formou ustanovení o „první ztrátě“ (first loss), kterou banka ponese (běžně nejméně 10 %), a ustanovení o „sdílení zbytkových ztrát“ (residual loss sharing), na základě kterého se banka podílí na případných dodatečných ztrátách procentním podílem (běžně nejméně s 10 %) ⁽⁵⁾.
- (25) Obecně platí, že čím nižší je počáteční příspěvek, tím větší je nutnost příspěvku akcionářů v pozdějším stádiu, buď formou konverze ztrát státu na akcie banky nebo formou dodatečných kompenzačních opatření, aby se při hodnocení nezbytné restrukturalizace omezilo narušení hospodářské soutěže.

5.3 Zajištění souladu pobídek určených k motivaci bank k účasti na záchraně aktiv s cíli veřejné politiky

- (26) Obecným rysem programů na záchranu aktiv by měla být lhůta k předložení žádosti o účast na programu omezená na šest měsíců od zahájení režimu vládou. Tím se sníží zájem bank odkládat poskytnutí nezbytných informací v očekávání, že se míra záchranu aktiv v pozdějším stádiu zvýší, a zároveň to usnadní rychlé řešení problémů bank předtím, než hospodářský pokles dále ztíží situaci. Během šestiměsíční lhůty pro přihlášení by banky byly schopné předložit balíčky aktiv způsobilé k tomu, aby byly zahrnuty do opatření na záchranu aktiv, přičemž by existovala možnost prodloužené platnosti (rollover) ⁽⁶⁾.
- (27) Možná bude zapotřebí navrhnout vhodný mechanismus, kterým se zajistí, že se banky, které nejvíce potřebují záchranu aktiv, účastní vládního opatření. Takový mechanismus by mohl zahrnovat povinnou účast v programu a měl by alespoň zahrnovat povinné poskytnutí informací orgánům dozoru. Povinnost všech bank zveřejnit rozsah svých problémů spojených s aktivy přispěje k jasnějšímu určení potřeby a nezbytného rozsahu režimu na záchranu aktiv na úrovni státu ESVO.
- (28) Pokud není účast povinná, mohl by program zahrnovat přiměřené pobídky (jako například poskytnutí opčních listů nebo práv stávajícím akcionářům, aby se mohli účastnit budoucího navýšování kapitálu ze soukromých zdrojů za preferenčních podmínek), to vše s cílem usnadnit přijetí programu bankami, aniž by byly narušeny zásady transparentnosti a poskytování informací, řádného ocenění a sdílení nákladů a rizik.
- (29) Účast na programu po uplynutí šestiměsíční lhůty pro předložení žádosti by měla být možná pouze za výjimečných a nepředvídatelných okolností, za které banka není odpovědná ⁽⁷⁾, kdy tato účast bude podléhat přísnějším podmínkám, jako je vyšší protiplnění státu a/nebo přísnější kompenzační opatření.

⁽¹⁾ Opatření na záchranu aktiv jsou částečně srovnatelná s kapitálovými injekcemi do té míry, do jaké poskytují mechanismus absorbování ztrát a mají vliv na regulatorní kapitál. Nicméně v případě záchranu aktiv podstupuje stát obecně větší riziko, které je spojené se specifickým portfoliem znehodnocených aktiv, kdy nedochází k přímému příspěvku z ostatního příjmu banky tvořeného dalšími činnostmi a fondy a kdy náklady a riziko státu přesahují jeho případný podíl v bance. Vzhledem k podstatnějším záporům a omezenějším přínosům by protiplnění za záchranu aktiv mělo být v zásadě vyšší než v případě kapitálových injekcí.

⁽²⁾ Porovnání účetní hodnoty aktiv s jejich převodní hodnotou (tj. jejich reálná ekonomická hodnota).

⁽³⁾ Ochrana akcionářů by nicméně měla být obecně vyloučena. Viz rozhodnutí Komise NN 39/08 (Dánsko, podpora na likvidaci banky Roskilde) a NN 41/08 (Spojené království, podpora poskytnutá Bradford & Bingley).

⁽⁴⁾ To může být případ, kdy by velikost banky nebo typ její činnosti nebyly zvladatelné v rámci správního nebo soudního řízení či řádné likvidace, aniž by to mělo nebezpečné systémové dopady na další finanční instituce nebo poskytování úvěrů do reálné ekonomiky. V tomto ohledu by bylo nezbytné odůvodnění měnového orgánu nebo orgánu dohledu.

⁽⁵⁾ Další faktory, například vyšší peněžní protiplnění, mohou ovlivnit přiměřenou úroveň. Kromě toho je třeba poznamenat, že ke kompenzacím *ex post* může dojít i několik let poté, co bylo opatření zavedeno, a mohou tedy nevhodně prodloužovat nejistotu spojenou s oceněním znehodnocených aktiv. U ustanovení o zpětném získání (claw-back clauses) založených na ocenění *ex ante* se tento problém nevyskytuje.

⁽⁶⁾ V případě aktiv, které byly přihlášeny a které jsou splatné později.

⁽⁷⁾ „Nepředvídatelná okolnost“ je okolnost, která nemohla být žádným způsobem předvídána vedením společnosti v době, kdy rozhodlo o tom, že se nepřipojí k programu na záchranu aktiv během lhůty pro přihlášení, přičemž není důsledkem nedbalosti nebo pochybení ze strany vedení společnosti nebo rozhodnutí skupiny, do které náleží. „Výjimečnou okolností“ je třeba rozumět výjimečnou situaci nad rámec současné krize. Státy ESVO, které chtějí uplatnit takové okolnosti, oznámí všechny nezbytné informace Kontrolnímu úřadu.

- (30) Přístup k opatřením na záchranu aktiv by měl být vždy podmíněn řadou přiměřených omezení týkajících se chování bank. Na banky, které jsou příjemci podpory, by se především měla vztahovat opatření, která zajistí, že je účinků opatření na záchranu aktiv využíváno k poskytování úvěrů tak, aby byla v souladu s komerčními kritérii přiměřeně uspokojena nabídka, a nikoliv k financování strategie růstu (zejména k akvizici zdravých bank) ke škodě ostatních soutěžitelů.
- (31) Mělo by se také zvážit uplatňování restriktivní dividendové politiky a stanovení horních hranic pro odměňování členů vedení bank. Vymezení specifických omezení, pokud jde o chování bank, by mělo vycházet z posouzení jejich přiměřenosti a zároveň zohlednit různé faktory, které s sebou mohou nést nezbytnost restrukturalizace (viz oddíl 6).

5.4 Způsobilost aktiv k poskytnutí podpory

- (32) Při určování rozsahu aktiv způsobilých k záchraně je třeba nalézt rovnováhu mezi splněním cíle okamžité finanční stability a nutností zajistit návrat k normálnímu fungování trhu ve střednědobé perspektivě. Zdá se, že aktiva, která jsou běžně označována jako „toxická aktiva“ (tj. cenné papíry vystavené na tzv. americké hypotéky a s nimi spojené hedgové obchody a deriváty), které způsobily finanční krizi a ve velké míře se staly nelikvidními nebo se jejich hodnota podstatně snížila, jsou důvodem propuknutí nejistoty a skepse, pokud jde o životaschopnost bank. Omezení rozsahu aktiv způsobilých k záchraně na tato aktiva by omezilo expozici státu vůči riziku případných ztrát a pomohlo by předcházet narušení hospodářské soutěže⁽¹⁾. Nicméně vzhledem k rozmanitosti specifických problémů, kterým čelí státy EHP a banky, a vzhledem k rozsahu, v jakém se problém znehodnocení aktiv nyní rozšířil na ostatní aktiva, by příliš úzce zaměřené opatření na záchranu aktiv mohlo způsobit, že se nepodaří obnovit důvěru v bankovní sektor. To by svědčilo ve prospěch pragmatického přístupu zahrnujícího prvky flexibility, který by zajistil, že se opatření na záchranu aktiv mohou v přiměřeném rozsahu a v odůvodněných případech vztahovat i na jiná aktiva.
- (33) Společný a koordinovaný přístup v rámci EHP k určení aktiv způsobilých k záchranným opatřením je nezbytný jak pro předcházení narušení hospodářské soutěže mezi státy EHP a v rámci bankovního sektoru EHP, tak pro omezení motivace přeshraničních bank libovolně se rozhodovat mezi rozdílnými vnitrostátními opatřeními na záchranu aktiv. Aby se zajistila koherence při určení aktiv způsobilých k záchraně napříč státy EHP, měly by se stanovit kategorie aktiv („koše“), které budou zohledňovat rozsah stávajícího znehodnocení. Podrobnější pokyny, pokud jde o definici těchto kategorií, jsou obsaženy v příloze 3. Používání těchto kategorií aktiv by usnadnilo srovnání bank a jejich rizikových profilů napříč EHP. Státy ESVO by poté měly rozhodnout, na jaké kategorie aktiv a v jakém rozsahu se budou moci uplatnit předemtná opatření, přičemž Kontrolní úřad přezkoumá stupeň znehodnocení zvolených aktiv.
- (34) Měl by se stanovit vhodný přístup, který by umožnil státům ESVO, jejichž bankovní sektor je ovlivněn dalšími faktory takového rozsahu, že ohrožují finanční stabilitu (jako je prasknutí bubliny na jejich trhu s nemovitostmi), rozšířit možnost poskytnutí podpory na přesně definované kategorie aktiv odpovídající této systémové hrozbě, a to na základě řádného zdůvodnění a bez kvantitativních omezení.
- (35) S ohledem na různorodost situací v jednotlivých státech ESVO a bankách by se mohlo uvažovat také o dodatečné flexibilitě, která by umožnila bankám zachránit jejich aktiva, která neodpovídají rozsahu způsobilosti stanovenému výše, aniž by bylo nutné zvláštní odůvodnění a do výše maximálně 10 až 20 % celkových aktiv dané banky, na něž se vztahuje záchranný mechanismus. Nicméně aktiva, která nelze v současnosti považovat za znehodnocená, by neměla být zahrnuta do záchranného programu. Záchrana aktiv by neměla být jakousi nelimitovanou pojistkou proti budoucím důsledkům recese.
- (36) Obecně platí, že čím širší jsou kritéria způsobilosti k poskytnutí podpory a čím větší je podíl, který dotčená aktiva představují v portfoliu banky, tím důkladnější musí být restrukturalizace a nápravná opatření, aby se zamezilo nežádoucímu narušení hospodářské soutěže. V každém případě Kontrolní úřad nebude považovat za způsobilá k záchranným opatřením aktiva, která byla zanesena do rozvahy banky, která je příjemcem podpory, po stanoveném konečném datu před oznámením záchranného programu⁽²⁾. V opačném případě by to mohlo vést ke spekulacím s aktivy a k nepřijatelnému morálnímu hazardu v tom smyslu, že by to banky motivovalo k tomu, aby neprováděly řádné hodnocení rizik při poskytování úvěrů a dalších investicích v budoucnosti, čímž by se opakovaly ty samé chyby, které zapříčinily současnou krizi⁽³⁾.

5.5 Ocenění aktiv způsobilých k záchraně a stanovení ceny

- (37) Správný a koherentní přístup k oceňování aktiv, včetně aktiv, která jsou komplexnější a méně likvidní, má klíčový význam pro to, aby se předešlo nežádoucímu narušení hospodářské soutěže a závodům v poskytování podpor mezi státy EHP.

⁽¹⁾ Tento přístup byl, jak se zdá, zvolen v USA v případě Citigroup a Bank of America.

⁽²⁾ Obecně má Kontrolní úřad za to, že jednotné a objektivní konečné datum, jako například konec roku 2008, zajistí rovné podmínky mezi bankami a státy EHP.

⁽³⁾ V případě potřeby se může státní podpora v souvislosti s riziky budoucích aktiv řešit na základě pokynů Kontrolního úřadu pro státní podporu, zejména kapitoly o státních podporách a kapitoly o prozatímním rámci pro opatření státní podpory na zajištění přístupu k finančním prostředkům v současné finanční a hospodářské krizi.

Ocenění by se mělo provádět podle obecné metodiky stanovené na úrovni EHP a mělo by být úzce koordinováno *ex ante* Kontrolním úřadem napříč státy ESVO, aby se zajistila maximální účinnost opatření na záchranu aktiv a omezilo se riziko narušení hospodářské soutěže a riziko spekulací, zejména pokud jde o přeshraniční banky. Je možné, že bude zapotřebí použít alternativních metod, aby se zohlednily zvláštní okolnosti týkající se například časové dostupnosti příslušných údajů, ovšem pouze za předpokladu, že tyto metody budou stejně transparentní. V každém případě by banky způsobilé k poskytnutí podpory měly oceňovat svá portfolia na každodenním základě a pravidelně a často poskytovat potřebné informace vnitrostátním orgánům a orgánům dohledu.

- (38) Pokud se ocenění aktiv jeví jako obzvláště komplexní, bylo by možné zvážit alternativní přístupy, jako je například vytvoření „dobré banky“, prostřednictvím které by stát odkoupil spíše dobrá než znehodnocená aktiva. Veřejné vlastnictví banky (včetně znárodnění) by mohlo být alternativní možností pro účely provedení dlouhodobějšího ocenění v souvislosti s restrukturalizací nebo řádnou likvidací, čímž by se odstranila nejistota, pokud jde o skutečnou hodnotu dotčených aktiv ⁽¹⁾.
- (39) V první etapě by měla být aktiva, pokud je to možné, oceněna na základě jejich aktuální tržní hodnoty. Obecně bude jakýkoliv převod aktiv zahrnutý do režimu, při kterém ocenění aktiv přesahuje tržní cenu, představovat státní podporu. Aktuální tržní hodnota se nicméně může za současných okolností podstatně lišit od účetní hodnoty těchto aktiv, nebo v případě, že pro daná aktiva neexistuje trh, nemusí vůbec existovat (pro některá aktiva může být tato hodnota prakticky nulová).
- (40) V druhé etapě bude hodnota přisouzená znehodnoceným aktivům v souvislosti s programem na záchranu aktiv („převodní hodnota“) nevyhnutelně vyšší než aktuální tržní ceny, aby se dosáhlo požadovaného účinku záchranného programu. Aby se při posouzení slučitelnosti podpory zajistila koherentnost, bude Kontrolní úřad považovat převodní hodnotu, která odráží související dlouhodobou ekonomickou hodnotu („reálná ekonomická hodnota“) aktiv na základě souvisejících hotovostních toků a širšího časového horizontu, za přijatelný ukazatel určující slučitelnost částky podpory jako nezbytného minima. Pro určité kategorie aktiv bude třeba zvážit použití jednotných srážek (hair-cuts), aby se dala odhadnout reálná ekonomická hodnota aktiv, která jsou natolik komplexní, že není možné spolehlivě předvídat jejich vývoj v nejbližší budoucnosti.
- (41) V důsledku toho by převodní hodnota pro opatření spočívající v nákupu aktiv nebo jejich pojištění ⁽²⁾ měla vycházet z jejich reálné ekonomické hodnoty. Kromě toho musí být zajištěno přiměřené protiplnění pro stát. Pokud státy ESVO považují za nezbytné – zejména aby se předešlo technické insolvenční – použít převodní hodnotu aktiv, která překračuje jejich reálnou ekonomickou hodnotu, bude prvek podpory obsažený v opatření odpovídajícím způsobem vyšší. Takový přístup je přijatelný pouze tehdy, doprovází-li ho rozsáhlá restrukturalizace a je-li vázaný na podmínky umožňující zpětné získání této dodatečné podpory v pozdějším stádiu, například prostřednictvím mechanismu zpětného získání (tzv. claw-back mechanism).
- (42) Postupy ocenění, pokud jde o tržní hodnotu a reálnou ekonomickou hodnotu, stejně jako protiplnění státu, by se měly řídit stejnými zásadami a postupy uvedenými v příloze 4.
- (43) Při posuzování metod ocenění, které navrhnou státy ESVO v souvislosti s opatřeními na záchranu aktiv, a při posuzování jejich provádění v jednotlivých případech může Kontrolní úřad konzultovat odborníky pro oblast oceňování ⁽³⁾. S cílem zajistit koherenci metod oceňování bude Kontrolní úřad rovněž vycházet z odborných posudků stávajících orgánů vytvořených na úrovni EU.

5.6 Správa aktiv, která jsou předmětem záchranných opatření

- (44) Záleží na státu ESVO, jaký nevhodnější model záchranu aktiv bank z řady možností stanovených v oddíle 4 si zvolí, a to s ohledem na rozsah problému znehodnocených aktiv, situaci jednotlivých dotčených bank a rozpočtové faktory. Cílem kontroly státní podpory je zabezpečit, aby byl zvolený model navržen tak, že zajistí rovné zacházení a předejde nežádoucímu narušení hospodářské soutěže.
- (45) Jestliže se jednotlivá stanovení ceny pro opatření podpory mohou lišit, jejich zvláštní rysy by neměly mít citelný dopad na přiměřené sdílení nákladů mezi státem a bankami, které jsou příjemci podpory. Na základě řádného ocenění by celkový mechanismus financování u společnosti spravující aktiva, u pojištění nebo u hybridního řešení měl zajistit, že banka bude muset nést stejný podíl ztrát. V této souvislosti je možné zvážit ustanovení o zpětném získání (tzv. claw-back clauses). Obecně musí všechny režimy zajistit, že banky, které jsou příjemci podpory, ponесou ztráty vzniklé při převodu aktiv (viz dále bod 50 a poznámka pod čarou 11).
- (46) Aby se bez ohledu na zvolený model zjednodušilo zaměření bank na obnovu životaschopnosti a aby se zamezilo střetu zájmů, je nezbytné zajistit jasné funkční a organizační oddělení mezi bankou, která je příjemcem podpory, a jejími znehodnocenými aktivy, zejména pokud jde o jejich správu, zaměstnance a zákazníky.

⁽¹⁾ Tak by tomu bylo například tehdy, pokud by stát vyměnil aktiva za státní dluhopisy v částce jejich nominální hodnoty, ale obdržel by podmíněné opční listy na kapitál banky, jejichž hodnota závisí na případné prodejní ceně znehodnocených aktiv.

⁽²⁾ V případě pojištění se převodní hodnotou rozumí pojištěná částka.

⁽³⁾ Kontrolní úřad využije názoru takovýchto odborníků podobným způsobem jako v případě řízení o státní podpoře, kdy již mohl využít externího odborného posouzení.

5.7 Procedurální aspekty

- (47) Podrobné vodítko k dopadu těchto pokynů na řízení o státní podpoře, pokud jde jak o předběžné oznámení podpory, tak o posouzení plánů restrukturalizace v případech, kdy je to nezbytné, je stanoveno v příloze 5.

6. Následná opatření – restrukturalizace a obnovení životaschopnosti

- (48) Výše uvedené zásady a podmínky tvoří rámec pro návrh opatření na záchranu aktiv v souladu s pravidly pro poskytování státní podpory. Cílem pravidel státní podpory je v současných souvislostech zajistit minimální podporu, která co nejméně naruší hospodářskou soutěž a která osvobodí banky, které jsou příjemci podpory, od rizik souvisejících se specifickou kategorií aktiv, a tím připraví stabilní základy pro návrat k dlouhodobé životaschopnosti bez státní podpory. Nakládání se znehodnocenými aktivy podle výše uvedených zásad je nezbytným krokem obnovení životaschopnosti bank, není to však samo o sobě dostačující k dosažení tohoto cíle. V závislosti na jejich specifické situaci a vlastnostech budou banky muset ve svém zájmu přijmout vhodná opatření, aby se vyvarovaly podobných problémů v budoucnu a aby si zajistily udržitelnou ziskovost.
- (49) V souladu s pravidly pro poskytování státní podpory, zejména těmi pro poskytování podpory na záchranu a restrukturalizaci, představuje takováto záchrana aktiv strukturální operaci a vyžaduje důkladné posouzení třech podmínek: i) přiměřený příspěvek příjemce podpory na náklady programu pro znehodnocená aktiva, ii) přiměřená akce, aby se zajistilo obnovení životaschopnosti, a iii) nezbytná opatření k nápravě narušení hospodářské soutěže.
- (50) První podmínka by měla být za běžných okolností splněna dodržáním požadavků stanovených v předchozích kapitolách, jako jsou zejména poskytnutí informací, ocenění, stanovení ceny a sdílení nákladů a rizik. To by mělo zajistit, že příspěvek příjemce podpory pokryje minimálně všechny ztráty vzniklé při převodu aktiv na stát. Není-li to fyzicky možné, lze přesto výjimečně přiznat podporu, pokud se na další dvě podmínky uplatní přísnější požadavky.
- (51) Požadavky týkající se obnovení životaschopnosti a nezbytnosti opatření k nápravě narušení hospodářské soutěže budou určeny případ od případu. Pokud jde o druhou podmínku, a sice nezbytnost obnovení dlouhodobé životaschopnosti, je třeba poznamenat, že záchrana aktiv může k tomuto cíli přispět. Přezkum životaschopnosti by měl potvrdit aktuální a budoucí kapitálovou přiměřenost banky poté, co je provedeno úplné posouzení a zhodnocení možných rizikových faktorů ⁽¹⁾.
- (52) Kontrolní úřad posoudí rozsah nezbytné restrukturalizace následně po počátečním schválení opatření na záchranu aktiv, a to na základě těchto kritérií: kritéria stanovená v pokynech Kontrolního úřadu pro státní podporu na rekapitalizaci finančních institucí, podíl aktiv banky, která jsou předmětem záchranných opatření, převodní cena takovýchto aktiv v porovnání s tržní cenou, zvláštní charakteristiky poskytnuté záchraně znehodnocených aktiv, celkový rozsah expozice státu vůči rizikově váženým aktivům banky, povaha a původ problémů banky, která je příjemcem podpory, stabilita a kvalita obchodního modelu banky a její investiční strategie. Zohlední také dodatečné poskytnutí státní záruky nebo rekapitalizace ze strany státu, aby získala celkový obraz o situaci banky, která je příjemcem podpory ⁽²⁾.
- (53) Dlouhodobá životaschopnost vyžaduje, aby banka byla schopná přežít bez jakékoliv státní podpory, což předpokládá jasné plány pro vrácení získaného státního kapitálu a vzdání se státních záruk. V závislosti na výsledku tohoto posouzení bude restrukturalizace muset zahrnovat důkladné vyhodnocení strategie a činnosti banky, které se bude týkat zejména klíčové obchodní činnosti, přeorientování obchodních modelů, uzavření nebo prodej poboček nebo dceřiných společností, změny správy aktiv a závazků a další změny.
- (54) O nutnosti důkladné restrukturalizace se bude uvažovat v případech, kdy by přiměřené ocenění znehodnocených aktiv v souladu se zásadami stanovenými v oddílu 5.5 a v příloze 4 vedlo bez intervence ze strany státu k záporné hodnotě majetku nebo technické platební neschopnosti. Opakované žádosti o podporu a nedodržení obecných zásad stanovených v předchozích oddílech budou obecně signálem, že je potřeba vykonat takovou důkladnou restrukturalizaci.
- (55) Důkladná restrukturalizace se bude také vyžadovat, pokud již banka obdržela nějakou formu státní podpory, jestliže tato podpora buď přispívá k pokrytí ztrát nebo k vyhnutí se jejich vzniku, nebo celkově překračuje 2 % všech rizikově vážených aktiv banky, přičemž se řádně zohlední konkrétní situace každého příjemce podpory ⁽³⁾.
- (56) Načasování vyžadovaných opatření na obnovu životaschopnosti zohlední specifickou situaci příslušné banky a rovněž celkovou situaci v bankovním sektoru, aniž by došlo k nepřiměřenému zpoždění nezbytných úprav.

⁽¹⁾ Bude také nutné zajistit dodržování kritérií stanovených v odstavci 40 pokynů Kontrolního úřadu pro státní podporu na Rekapitalizaci finančních institucí během současné finanční krize do té míry, do jaké jsou tato kritéria použitelná.

⁽²⁾ Banky, které již mají povinnost restrukturalizačního plánu v souvislosti s předešlým poskytnutím státní podpory, budou muset v tomto plánu řádně zohlednit novou podporu a zvážit všechny možnosti od restrukturalizace až po řádnou likvidaci.

⁽³⁾ Účast ve schváleném systému pojištění vkladů, aniž by záruka musela být uplatněna za účelem pokrytí ztrát, by se neměla brát pro účely tohoto odstavce v úvahu.

- (57) Za třetí by se měl posoudit rozsah nezbytných kompenzačních opatření na základě narušení hospodářské soutěže, které podpora způsobí. Tato kompenzační opatření mohou zahrnovat redukcí nebo prodej ziskových obchodních jednotek nebo dceřiných společností nebo přijetí závazků týkajících se chování bank, jejichž cílem bude omezení obchodní expanze.
- (58) O nutnosti kompenzačních opatření se bude uvažovat v případě, že banka, která je příjemcem podpory, nesplňuje podmínky stanovené v předchozích odstavcích, zejména podmínky týkající se poskytnutí informací, ocenění, stanovení ceny a sdílení nákladů.
- (59) Kontrolní úřad posoudí rozsah vyžadovaných kompenzačních opatření na základě jeho posouzení narušení hospodářské soutěže, které vyplývá z podpory, a zejména na základě těchto ukazatelů: celková výše podpory včetně záruk a rekapitalizace, objem znehodnocených aktiv, na která se opatření vztahují, podíl ztrát vyplývajících z aktiv, celkové finanční zdraví banky, rizikový profil aktiv, které jsou předmětem záchrany, kvalita řízení rizika bankou, úroveň ukazatelů solventnosti v případě absence podpory, pozice banky, která je příjemcem podpory, na trhu a narušení hospodářské soutěže vyplývající z pokračujících aktivit banky na trhu a dopad podpory na strukturu bankovního sektoru.

7. Závěrečné ustanovení

- (60) S ohledem na finanční a hospodářské souvislosti, které vyžadují okamžitou akci, použije se tato kapitola pokynů pro státní podporu ode dne jejího přijetí.
-

PŘÍLOHA 1

POKYNY EUROSYSTÉMU PRO OPATŘENÍ NA PODPORU AKTIV URČENÁ BANKÁM

Eurosystém definoval sedm hlavních zásad pro opatření na záchranu aktiv bank:

- *způsobilost institucí* k účasti na opatřeních, která by měla být dobrovolná, přičemž je možné v obtížných případech přiznat prioritu institucím s velkou koncentrací znehodnocených aktiv,
- *definice aktiv* způsobilých k poskytnutí podpory by měla být dostatečně široká,
- *ocenění způsobilých aktiv* by mělo být transparentní, mělo by podle možnosti vycházet z řady přístupů a kritérií společných pro všechny státy EHP, mělo by být založeno na nezávislých odborných názorech třetí strany, za použití modelů, které využívají mikroekonomických údajů k odhadu ekonomické hodnoty očekávaných ztrát a s nimi související pravděpodobnosti, a zvláštních srážek (haircuts) z účetní hodnoty aktiv, pokud je posouzení tržní hodnoty zvláště obtížné nebo pokud situace vyžaduje rychlý zásah,
- *přiměřený stupeň sdílení rizika* jako nezbytný prvek jakéhokoliv režimu, aby se omezily náklady státu, poskytla se správná motivace zúčastněným institucím a zachovalo se rovné zacházení s těmito institucemi,
- *dostatečně dlouhé trvání* režimů na podporu aktiv, pokud možno v souladu se strukturou splatnosti aktiv způsobilých k podpoře,
- *řádná správa institucí*, které by měly nadále fungovat podle obchodních zásad, a upřednostňování režimů, které stanoví dobře definované strategie pro ukončení účasti na opatření, a
- *podmínění účasti* na režimech veřejné podpory splněním určitých měřitelných kritérií, jako jsou závazky pokračovat v poskytování úvěrů, aby se přiměřeně uspokojila poptávka v souladu s komerčními kritérii.

PŘÍLOHA 2

Různé přístupy k záchraně aktiv a zkušenosti s používáním řešení v podobě tzv. špatných bank ve Spojených státech, Švédsku, Francii, Itálii, Německu a Švýcarsku

I. MOŽNÉ PŘÍSTUPY

V zásadě lze zvážit dva obecné přístupy ke správě aktiv, která jsou předmětem záchranných opatření:

- Oddělení znehodnocených aktiv od dobrých aktiv v rámci banky nebo v bankovním sektoru jako celku. Je možné zvážit několik variant tohoto přístupu. Pro každou banku by mohla být založena společnost spravující aktiva (tzv. špatná banka nebo tzv. risk shield – záruka na pokrytí rizik). Znehodnocená aktiva byla převedena na zvláštní právní subjekt, přičemž aktiva by stále spravovala banka v nouzi nebo samostatný subjekt a případné ztráty by sdílela dobrá banka a stát. Alternativně by stát mohl vytvořit samostatný orgán (často nazývaný „agregator bank“) k nákupu znehodnocených aktiv buď od jednotlivých bank nebo od bankovního sektoru jako celku, čímž by se bankám umožnil návrat k normálnímu chování, pokud jde o poskytování úvěrů, aniž by byly zatíženy rizikem odpisů aktiv. Tento přístup by také mohl zahrnovat předchozí znárodnění, přičemž stát převezme kontrolu nad některými nebo všemi bankami v sektoru předtím, než oddělí jejich dobrá a špatná aktiva.
- Režim pojištění aktiv, kdy si banky ponechají znehodnocená aktiva na svých rozvahách, ale jsou od státu odškodněny za ztráty. V případě pojištění aktiv zůstávají znehodnocená aktiva v rozvaze bank, které jsou odškodňovány za některé nebo veškeré ztráty státem. Zvláštní otázkou týkající se pojištění aktiv je stanovení přiměřené prémie za různorodá a komplexní aktiva, která by v zásadě měla odrážet určitou kombinaci ocenění a rizikového profilu pojištěných aktiv. Další otázkou je technická náročnost realizace režimů pojištění v situaci, kdy jsou pojištěná aktiva spíše rozšířena ve velkém množství bank než soustředěna v několika velkých bankách. Konečně vzhledem ke skutečnosti, že pojištěná aktiva zůstávají v rozvahách bank, může vzniknout možnost střetu zájmů a zmizí důležitý psychologický účinek jasně oddělení dobré banky od špatných aktiv.

II. ZKUŠENOSTI SE ŠPATNÝMI BANKAMI

Ve Spojených státech byla v roce 1989 vytvořena společnost Resolution Trust Corporation (RTC) jakožto společnost spravující aktiva vlastněná vládou. RTC byla pověřena likvidací aktiv (zejména aktiv souvisejících s nemovitostmi včetně hypotečních úvěrů), která byla aktivy spořitelních a úvěrových družstev, u nichž vyhlásil úřad dohledu nad spořením (Office of Thrift Supervision) platební neschopnost v důsledku spořitelni a úvěrové krize (1989 až 1992). RTC také převzala pojišťovací funkce od bývalého úřadu dohledu Federal Home Loan Bank Board. Mezi lety 1989 a polovinou roku 1995 společnost Resolution Trust Corporation uzavřela nebo jinak vyřešila situaci 747 stavebních spořitelů s celkovými aktivy ve výši 394 miliard USD. V roce 1995 byly její povinnosti převedeny na Savings Association Insurance Fund of the Federal Deposit Insurance Corporation. Celkové náklady daňových poplatníků se odhadovaly na 124 miliard USD (kurz z roku 1995).

RTC prováděla svou činnost prostřednictvím programů „equity partnership“ (kapitálové partnerství). Všechna kapitálová partnerství zahrnovala partnera ze soukromého sektoru, který nabyl částečný podíl v souboru aktiv. Tím, že si RTC udržovala podíl v portfoliích aktiv, mohla se podílet na výrazných ziscích, kterých docílovali portfolioví investoři. Kapitálová partnerství navíc umožnila RTC, aby měla prospěch z činností spočívajících ve správě a likvidaci, které prováděli její partneři ze soukromého sektoru, a tato struktura pomohla zajistit vyšší pobídky, než obecně existují ve vztahu vlastník/smluvní strana. Formy kapitálového partnerství jsou tyto: Multiple Investment Fund (omezené a výběrové partnerství, neurčené portfolio aktiv), N-series a S-series Mortgage Trusts (soutěžní nabídky pro určené portfolio aktiv), Land fund (aby se docílilo zisku z dlouhodobé obnovy a pozemků) a JDC Partnership (výběr generálního partnera na základě výběrového řízení „beauty-contest“ pro nezajištěné pohledávky nebo pohledávky pochybné hodnoty).

Ve Švédsku byly vytvořeny dvě společnosti spravující aktiva bank, *Securum* a *Retriva*, aby spravovaly nesplácené úvěry finančních institucí jakožto součást politiky řešení finanční krize v letech 1992 až 1993. Aktiva banky ve špatném finančním stavu byla rozdělena na „dobrá“ a „špatná“ aktiva, přičemž špatná aktiva byla poté převedena na jednu ze společností spravujících aktiva, zejména na *Securum* (1). Důležitým rysem švédského programu bylo stanovení povinnosti bank zcela zveřejnit očekávané úvěrové ztráty a reálně ocenit nemovitosti a další aktiva. Úřad finančního dohledu

(1) Viz Bergström, Englund a Thorell (2002) a Heikensten (1998a a b).

za tímto účelem zpřísnil svá pravidla, pokud jde o definici pravděpodobných úvěrových ztrát a rovněž ocenění nemovitostí. Aby se docílilo jednotného ocenění nemovitostí držených bankami, které žádaly o podporu, vytvořil úřad pro finanční dohled výbor pro oceňování za účasti odborníků z oblasti nemovitostí. Nízké tržní hodnoty připisované aktivům během hloubkové kontroly účinně napomohly stanovení hodnoty aktiv. Protože účastníci trhu neočekávali, že se ceny sníží pod tuto úroveň, zachovalo se fungování obchodu⁽¹⁾. Z dlouhodobého hlediska se ukázalo, že tyto dvě společnosti spravující aktiva byly úspěšné v tom smyslu, že rozpočtové náklady podpory finančního systému byly zhruba vyváženy příjmy získanými od společnosti spravujících aktiva bank, které pocházely z likvidace jimi držených aktiv.

Ve Francii byl v devadesátých letech minulého století zřízen veřejný orgán, kterému byla poskytnuta neomezená institucionální státní záruka a jehož cílem bylo v průběhu určitého časového období převzít a zlikvidovat špatná aktiva společnosti Credit Lyonnais. Tato špatná banka financovala nabývání aktiv prostřednictvím úvěru od společnosti Credit Lyonnais. Společnost Credit Lyonnais se tedy mohla vyhnout tomu, aby vykazala ztráty aktiv a kapitálu ve vyšší rizikově vážených aktiv, protože úvěr špatné bance měl vzhledem ke státní záruce 0 % rizikovou váhu. Evropská komise schválila špatnou banku jakožto podporu v restrukturalizaci. Model se vyznačoval jasným oddělením dobré a špatné banky, aby se zabránilo střetu zájmů, a ustanovením o splacení v případě zlepšení hospodářské situace („de retour à meilleure fortune – better fortune clause“) ze zisku dobré banky ve prospěch státu. Po několika letech byla tato banka úspěšně privatizována. Nicméně převod aktiv na špatnou banku v účetní hodnotě zbavil akcionáře odpovědnosti za ztráty a v konečném důsledku znamenal dlouhodobé vyšší náklady pro stát.

O několik let později v Itálii byla Banco di Napoli rozdělena na špatnou banku a dobrou banku poté, co ztráty pokryli stávající akcionáři a byla provedena rekapitalizace ze státní pokladny v rozsahu nezbytném k udržení banky. Banco Napoli financovala akvizice diskontovaných, ale stále znehodnocených aktiv prostřednictvím podřízených úvěrů centrální banky, u kterých byla poskytnuta protizáruka ze státní pokladny. Očištěná banka byla o rok později privatizována. Ani v případě Credit Lyonnais, ani v případě Banco di Napoli nedošlo k okamžitým rozpočtovým výdajům ze státní pokladny za akvizice špatných aktiv, které by přesahovaly poskytnutí kapitálu bankám.

Mírnější forma špatné banky byla nedávno použita v Německu, když se řešila špatná aktiva Landesbanken. V případě SachsenLB byl příjemce podpory prodán jakožto pokračující podnik poté, co byla špatná aktiva ve výši zhruba 17,5 miliard EUR převedena na jednotku pro speciální účel (SPV), jejímž cílem bylo držet aktiva do splatnosti. Bývalý vlastník, spolková země Sasko, poskytl záruku proti ztrátám ve výši zhruba 17 % nominální hodnoty, což bylo považováno za absolutní maximum možných ztrát ve stresovém testování (základ byl odhadnut pouze na 2 %). Nový vlastník převzal většinu refinancování a pokryl zbývající riziko. Očekávalo se, že výše podpory dosáhne nejméně odhadu pro nejhorší případ ve výši 4 %. V případě WestLB bylo portfolio aktiv ve výši 23 miliard EUR převedeno na SPV a zároveň byla na něj poskytnuta státní záruka ve výši 5 miliard EUR, aby se pokryly případné ztráty a ochránila se rozvaha, aby se nemusela upravovat hodnota aktiv v souladu s mezinárodními účetními standardy (IFRS). To umožnilo WestLB odstranit tržní volatilitu aktiv z rozvahy. Poplatek za záruku ve výši 0,5 % byl zaplacen státu. Záruka na pokrytí rizik stále existuje a je považována za státní podporu.

Ve Švýcarsku vytvořila vláda nový fond, do kterého UBS převedla portfolio toxických aktiv, které bylo před převodem oceněno třetí stranou. Aby se zajistilo financování tohoto fondu, poskytlo Švýcarsko nejprve kapitálovou injekci do UBS (formou směnek směnitelných za akcie UBS), kterou UBS okamžitě odepsala a převedla na fond. Ostatní financování fondu bylo zajištěno úvěrem od Švýcarské národní banky.

Na konci devadesátých let minulého století byly podmínky českých bank, pokud jde o poskytování úvěrů podnikům, velmi volné. Českým bankám to způsobilo závažné problémy a na konci devadesátých let byly odkázány na vládní pomoc. Bankovní sektor byl nakonec ozdraven za cenu rozsáhlých opatření spočívajících v očištění rozvah bank.

V únoru 1991 vytvořila česká vláda Konsolidační banku (KOB), která měla za úkol převzít z bankovního sektoru špatné úvěry, které se nashromáždily před rokem 1991, jako například dluhy, které byly pozůstatkem centrálně plánovaného hospodářství, a to zejména ty, které souvisely s obchodem se sovětským blokem. V září 2001 se tato zvláštní banka změnila na agenturu (Česká konsolidační agentura, dále „ČKA“), která také měla absorbovat špatné úvěry spojené s „novými inovativními“ úvěry (zejména takzvané privatizační úvěry, nespáčené úvěry a podvodné úvěry).

(1) Což představuje ostrý kontrast oproti japonské politice stanovování příliš vysokých hodnot „špatných“ aktiv, čímž se na zhruba desetiletí zmrazil trh s nemovitostmi.

Od roku 1991 byly nejprve velké banky zbaveny špatných úvěrů a od roku 1994 se pozornost přesunula na menší banky. V českém bankovním systému vyvolal napjatou situaci zejména pád Kreditní banky v srpnu 1996 a následný částečný výběr vkladů (run) v Agrobance. Dotčené programy vedly pouze k dočasnému zvýšení podílu státu v bankovním sektoru v roce 1995 a poté opět v roce 1998 v důsledku odnětí licence Agrobance. Celkově se podíl státu v bankovním sektoru zvýšil z 29 % v roce 1994 na 32 % koncem roku 1995.

Kromě toho byl v roce 1997 schválen další program – stabilizační program – na podporu malých bank. Tento program v zásadě spočíval v nahrazení nekvalitních aktiv likviditou, která dosahovala až 110 % kapitálu každé banky, která se tohoto programu účastnila, a to tak, že nekvalitní aktiva od banky odkoupila zvláštní společnost Česká finanční a zůstatek těchto aktiv pak byl pěti až sedmiletým časovým horizontu odkoupen zpět. K programu se připojilo šest bank, ale pět jich bylo vyloučeno poté, co nesplnily kritéria programu. Tyto banky následně ukončily obchodní činnost. Stabilizační program tedy nebyl úspěšný a byl zastaven.

Do konce roku 1998 bylo vydáno 63 bankovních licencí (z nichž 60 před koncem roku 1994). Koncem září 2000 zůstávalo činných 41 bank a poboček zahraničních bank, z čehož 16 jich fungovalo ve zvláštním režimu (8 v likvidaci, 8 v konkurzním řízení), 4 uskutečnily fúzi s jinými bankami a jedné zahraniční bance byla odebrána licence, protože nezačala činnost. Ze 42 zbývajících institucí (včetně ČKA) bylo 15 domácích a 27 zahraničních, včetně zahraničních dceřiných společností a zahraničních poboček.

V květnu 2000 nabyla účinnosti novela zákona o konkurzu a vyrovnání a zákona o veřejných dražbách, které měly za cíl urychlit konkurzní řízení a vyrovnat práva věřitelů a dlužníků tím, že se specializovaným společnostem nebo právníkům umožnilo, aby v rámci konkurzního řízení vystupovaly jako správci konkurzní, a tím, že se umožnila dohoda o mimosoudním vyrovnání.

PŘÍLOHA 3

Definice kategorií („košů“) způsobilých aktiv a poskytnutí úplných informací o znehodnocených aktivech a o všech obchodních činnostech banky

I. DEFINICE KATEGORIÍ („KOŠŮ“) AKTIV ZPŮSOBILÝCH K PODPOŘE

Definice košů znehodnocených finančních aktiv bank by měla být společným jmenovatelem vycházejícím z kategorií již používaných pro:

- 1) řádné vykazování a oceňování (Basel pilíř 3 = CRD (směrnice o kapitálových požadavcích) příloha XII, FINREP a COREP);
- 2) účetní výkaznictví a ocenění (zejména IAS 39 a IFRS 7);
- 3) specializované výkaznictví *ad hoc* o úvěrové krizi: práce Mezinárodního měnového fondu (MMF), Fóra finanční stability (FSF), N. Roubiniho a dokument Evropského výboru orgánů bankovního dohledu (CEBS) o transparentnosti.

Použití společného jmenovatele stávající kategorie výkaznictví a oceňování na definování košů aktiv:

- zamezí dodatečnému zatížení banky, pokud jde o výkaznictví,
- umožní ohodnotit koše znehodnocených aktiv jednotlivých bank v kontextu odhadů EHP a globálních odhadů (což může být relevantní pro určení „ekonomické hodnoty“ v určitém čase) a
- poskytne objektivní (potvrzené) výchozí body pro ocenění znehodnocených aktiv.

S ohledem na výše uvedené Kontrolní úřad navrhuje jako výchozí bod pro určení „ekonomické hodnoty“ a výběr opatření na záchranu znehodnocených aktiv tyto koše finančních aktiv:

Tabulka 1

I. Strukturované financování / sekuritizované produkty					
Typ produktu	Účetní kategorie	Oceňovací základ režimu			Poznámky
		Tržní hodnota	Ekonomická hodnota	Převodní hodnota	
1	RMBS	FVPL/AFS (*)			Dále definováno podle: zeměpisné oblasti, seniority tranší, ratingů, vztahující se k subprime nebo Alt-A nebo jiným podkladovým aktivům, splatnost/„vintage“, příspěvky a odpisy
2	CMBS	FVPL/AFS			
3	CDO	FVPL/AFS			
4	ABS	FVPL/AFS			
5	Podnikový dluh	FVPL/AFS			
6	Ostatní úvěry	FVPL/AFS			
			Celkem		
II. Nezajištěné úvěry					
Typ produktu	Účetní kategorie	Oceňovací základ režimu			Poznámky
		Náklady (**)	Ekonomická hodnota	Převodní hodnota	
7	Podnik	HTM/L&R (*)	Náklady (**)		Dále definováno podle: zeměpisné oblasti, rizika protistrany (PD), snižování úvěrového rizika (kolaterál) a struktury splatnosti, příspěvků a odpisů.
8	Stavebnictví	HTM/L&R	Náklady		
9	Ostatní osobní náklady	HTM/L&R	Náklady		

Typ produktu	Účetní kategorie	Oceňovací základ režimu			Poznámky
		Náklady (**)	Ekonomická hodnota	Převodní hodnota	
		Celkem			

(*) FVPL = Fair value through profit and loss (reálná hodnota do zisku nebo ztráty = obchodní portfolio + možnost oceňování reálnou hodnotou), AFS = available for sale (realizovatelné), HTM = Held to Maturity (držené do splatnosti), L&R = loans and receivables (úvěry a pohledávky).

(**) Náklady se rozumí účetní hodnota úvěru mínus znehodnocení.

II. ÚPLNÉ ZVEŘEJNĚNÍ, POKUD JDE O ZNEHODNOCENÁ AKTIVA A SOUVISEJÍCÍ OBCHODNÍ ČINNOSTI

Na základě košů aktiv by měly být předloženy informace poskytnuté o znehodnocených aktivech bank, která by měla být zahrnuta do záchranného opatření, s dalším stupněm rozčlenění, jak je navrženo ve sloupci poznámek tabulky 1.

Na základě osvědčených praktik zaznamenaných Evropským výborem orgánů bankovního dohledu⁽¹⁾ (CEBS) pro zveřejňování činností ovlivněných nepříznivou situací na trhu by informace o činnostech banky souvisejících se znehodnocenými aktivy, které by přispěly k vyhodnocení životaschopnosti uvedeném v oddíle 5.1, mohly být strukturovány takto:

Tabulka 2

Osvědčené praktiky zaznamenané výborem CEBS	Vrcholná skupina dohledu (Senior Supervisors Group): Hlavní praktiky v oblasti zveřejňování
<p><i>Obchodní model</i></p> <p>Popis obchodního modelu (tj. důvodů zahájení činností a příspěvku k procesu tvorby hodnot) a v případě potřeby jakýchkoliv učiněných změn (tj. v důsledku krize).</p> <p>Popis strategií a cílů.</p> <p>Popis významu činností a jejich příspěvku k obchodování (včetně diskuze z kvantitativního hlediska).</p> <p>Popis typu aktivit včetně popisu nástrojů a rovněž jejich fungování a kvalifikačních kritérií, která produkt/investice musí splňovat.</p> <p>Popis role a rozsahu zapojení instituce, tj. závazků a povinností.</p>	<p>Činnosti (SPE) (*).</p> <p>Povaha expozice (sponzor, likvidita a poskytovatel úvěrového posílení) (SPE).</p> <p>Kvalitativní diskuze o politice (LF).</p>
<p><i>Rizika a řízení rizik</i></p> <p>Popis povahy a rozsahu rizik vznikajících v souvislosti s činnostmi a nástroji.</p> <p>Popis způsobů řízení rizik, identifikovaných nedostatků a nápravných opatření, která byla přijata k jejich řešení.</p> <p>V současné krizi by se zvláštní pozornost měla věnovat riziku likvidity.</p>	
<p><i>Dopad krize na výsledky</i></p> <p>Kvalitativní a kvantitativní popis výsledků s důrazem na ztráty (pokud je to relevantní) a odpisy ovlivňující výsledky.</p> <p>Popis odpisů/ztrát podle typu produktu a nástroje ovlivněných krizí (CMBS, RMBS, CDO, ABS a LBO dále rozdělené podle odlišných kritérií).</p> <p>Popis důvodů a faktorů, které jsou příčinou vzniklého dopadu.</p>	<p>Změna expozice od předchozího období včetně prodejů a odpisů (CMB/LF)</p>

(1) Zdroj: Zpráva CEBS (Evropského výboru orgánů bankovního dohledu) o transparentnosti bank ve vztahu k jejich činnostem a produktům postiženým nedávnými otřesy na trhu, 18. června 2008.

Osvědčené praktiky zaznamenané výborem CEBS	Vrcholná skupina dohledu (Senior Supervisors Group): Hlavní praktiky v oblasti zveřejňování
<p>Srovnání i) dopadů mezi (příslušnými) obdobími a ii) výkazů příjmů před a po dopadu krize.</p> <p>Rozlišení odpisů mezi realizovanými a nerealizovanými částkami.</p> <p>Popis vlivu krize na ceny akcií společnosti.</p> <p>Zveřejnění maximálního rizika ztrát a popis toho, jak by mohla být situace instituce ovlivněna dalším zhoršením nebo naopak oživením trhu.</p> <p>Zveřejnění dopadu pohybů úvěrového rozpětí vlastních závazků na výsledky a na metody použité k posouzení tohoto dopadu.</p>	
<p><i>Úrovně a typy expozice</i></p> <p>Nominální částka (nebo amortizované náklady) a skutečné hodnoty zbývajících expozic.</p> <p>Informace o zajištění úvěrového rizika (tj. formou swapů úvěrového selhání – credit default swaps) a jeho dopadech na expozice.</p> <p>Informace o množství produktů</p> <p>Rozčleněné zveřejnění expozic s dělicími kritérii podle:</p> <ul style="list-style-type: none"> — úrovně seniority tranší, — úrovně úvěrové kvality (tj. ratingy, stupeň investice, „vintage“), — zeměpisného původu, — toho, zda byla expozice vytvořena, udržena, zachována nebo nakoupena, — vlastností produktu: tj. ratingy, podíl tzv. sub-prime hypoték, diskontní sazby, body, spready, financování, — vlastnosti podkladových aktiv: tj. „vintage“, poměry úvěru k hodnotě, informace o zástavních právech, vážená průměrná životnost podkladových aktiv, předpoklady rychlosti předčasného splacení, očekávané úvěrové ztráty. <p>Plány pohybu expozic mezi příslušnými vykazovanými obdobími a související důvody (prodeje, zcizení, nákupy apod.).</p> <p>Popis expozic, které nebyly konsolidovány (nebo které byly zjištěny v průběhu krize) a související důvody.</p> <p>Expozice vůči tzv. monoline pojistitelům a kvalita pojištěných aktiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> — nominální hodnoty (nebo amortizované náklady) pojištěných expozic a rovněž částka koupeného zajištění úvěrového rizika, — skutečné hodnoty zbývajících expozic a rovněž související zajištění úvěrového rizika, — částka odpisů a ztrát, rozdělená na realizované a nerealizované částky, — přehled expozic podle ratingů a protistrany. 	<p>Velikost jednotky oproti celkové expozici společnosti (SPE/CDO).</p> <p>Kolaterál: typ, tranše, úvěrové hodnocení (rating), obor, zeměpisná distribuce, průměrná splatnost, „vintage“ (SPE/CDO/CMB/LF).</p> <p>Hedge včetně expozic vůči tzv. monolines, další protistrany (CDO). Kredibilita hedge protistrany (CDO).</p> <p>Úvěry, RMBS, deriváty, další (O).</p> <p>Podrobnosti o kvalitě úvěru (jako je úvěrové hodnocení (rating), poměry úvěru k hodnotě, měřítko výkonnosti) (O)</p> <p>Změna expozice od předchozího období včetně prodejů a odpisů (CMB/LF)</p> <p>Rozdíl mezi konsolidovanými a nekonsolidovanými jednotkami. Důvody konsolidace (pokud je použitelné) (SPE).</p> <p>Financované expozice a nefinancované závazky (LF).</p>

Osvědčené praktiky zaznamenané výborem CEBS	Vrcholná skupina dohledu (Senior Supervisors Group): Hlavní praktiky v oblasti zveřejňování
<p><i>Účetní politiky a otázky oceňování</i></p> <p>Klasifikace transakcí a strukturované produkty pro účely účetnictví a související účetní zacházení.</p> <p>Konsolidace SPE a dalších jednotek (jako jsou „variable interest entities“ – VIE) a přizpůsobení těchto jednotek strukturovaným produktům ovlivněným krizí „sub-prime hypoték“.</p> <p>Podrobná zveřejnění týkající se skutečných hodnot finančních nástrojů:</p> <ul style="list-style-type: none"> — finanční nástroje, na které se uplatňují skutečné hodnoty, — hierarchie skutečné hodnoty (rozdělení všech expozic poměřovaných skutečnou hodnotou podle různých úrovní hierarchie skutečné hodnoty a rozdělení mezi hotovostí a derivátními nástroji a rovněž zveřejnění pohybů mezi jednotlivými úrovněmi), — zacházení se zisky prvního dne -tzv. day 1 profits (včetně kvantitativních informací), — využití možnosti skutečné hodnoty (včetně podmínek jejího využití) a související částky (včetně odpovídajícího rozčlenění). <p>Zveřejnění modelovacích technik použitých pro ocenění finančních nástrojů, včetně popisu:</p> <ul style="list-style-type: none"> — popisu modelovacích technik a nástrojů, na které se používají, — popisu postupu ocenění (včetně zejména diskuze o předpokladech a vstupních faktorech, na kterých modely spočívají), — typu úprav uplatněných k zohlednění modelového rizika a ostatních nejistých faktorů ovlivňujících ocenění, — citlivosti skutečných hodnot a — stresových scénářích. 	<p>Metodiky ocenění a primární činitele (CDO).</p> <p>Úpravy ocenění úvěru pro specifické protistrany (CDO).</p> <p>Citlivost ocenění, pokud jde o změny zásadních předpokladů a vstupů (CDO).</p>
<p><i>Další aspekty zveřejnění</i></p> <p>Popis politik zveřejnění a zásad, které se používají pro zveřejňování a finanční výkaznictví.</p>	
<p><i>Otázky týkající se předkládání</i></p> <p>Příslušná zveřejnění nezbytná k porozumění tomu, jak je instituce zapojena do určité činnosti, by měla být, co nejvíce je to možné, poskytnuta na jednom místě.</p> <p>Pokud jsou informace rozděleny v různých částech nebo zdrojích, měly by se poskytnout jasné křížové odkazy, aby se čtenář mohl orientovat mezi jednotlivými částmi.</p> <p>Popisná zveřejnění by měla být v co největší možné míře doplněna ilustrativními tabulkami a přehledy, aby se zlepšila jejich jasnost.</p> <p>Instituce by měly zajistit, že je terminologie použitá k popisu komplexních finančních nástrojů a transakcí doplněna o jasná a vhodná vysvětlení.</p>	
<p>(*) Ve zprávě SSG se každý rys vztahuje ke zvláštnímu typu SPE nebo ke všem SPE jako celku, ať už jde o SPE („Special Purpose Entities“ – jednotky pro speciální účel jako celek), LF („Leveraged Finance“), CMB („Commercial Mortgage-Backed Securities“), O (Ostatní expozice „sub-prime“ a „Alt-A“), CDO („Collateralised Debt Obligations“ – zajištěné dluhové obligace).</p>	

PŘÍLOHA 4

ZÁSADY A POSTUPY OCEŇOVÁNÍ A STANOVENÍ CENY

I. Metodika a postup oceňování

Pro účely opatření na záchranu aktiv by měla aktiva být klasifikována v souladu s orientačními tabulkami 1 a 2 v příloze 3.

Určení reálné ekonomické hodnoty ve smyslu této kapitoly pokynů Kontrolního úřadu pro státní podporu (viz oddíl 5.5) by mělo být založeno na vstupních proměnných sledovatelných na trhu, a na realistických a obezřetných odhadech budoucích hotovostních toků.

Metoda oceňování, která by se měla uplatnit na aktiva způsobila k podpoře, by měla být schválena na úrovni EHP a mohla by se lišit podle jednotlivých dotčených aktiv nebo košů aktiv. Tam, kde je to možné, by se takové ocenění mělo v pravidelných intervalech během celé životnosti aktiv přehodnocovat v závislosti na trhu.

V minulosti se více či méně úspěšně používalo několik možností oceňování. Jednoduché postupy převrácené dražby („reverse auction“) se ukázaly užitečné v případě kategorií aktiv, jejichž tržní hodnoty byly dostatečně jisté. Nicméně tento postup se neosvědčil při oceňování komplexnějších aktiv ve Spojených státech. Sofistikovanější dražební postupy jsou vhodnější v případě, kdy neexistuje dostatečná jistota, pokud jde o tržní hodnoty, a kdy je zapotřebí přesnější metody stanovení ceny každého aktiva. Vypracování takových metod bohužel není jednoduché. Alternativa výpočtů založených na modelech pro komplexnější aktiva má tu nevýhodu, že je do velké míry založená na domněnkách⁽¹⁾.

Možnost použít jednotné srážky ocenění (haircuts) na všechna komplexní aktiva zjednodušuje celkový postup oceňování, nicméně jejím výsledkem je méně přesné stanovení ceny jednotlivých aktiv. Centrální banky mají značnou zkušenost, pokud jde o možná kritéria a parametry kolaterálů na refinancování, což může sloužit jako užitečný zdroj poznatků.

Ať už se zvolí jakýkoliv model, postup oceňování a zejména posouzení pravděpodobnosti budoucích ztrát by měly být založeny na řádném stresovém testování vycházejícím ze scénáře dlouhodobé globální recese.

Oceňování musí být založeno na mezinárodně uznávaných standardech a měřítkách. Společná metodika oceňování schválená na úrovni EHP a důsledně uplatňovaná ve státech EHP by mohla významně přispět ke zmírnění obav týkajících se ohrožení rovného zacházení, které vyplývají z potenciálně závažných důsledků nejednotného systému oceňování. Při posuzování metod oceňování, které státu ESVO v případě opatření na záchranu aktiv upřednostní, může Kontrolní úřad v zásadě konzultovat odborníky provádějící hodnocení⁽²⁾.

II. Stanovení ceny státní podpory na základě ocenění

Ocenění aktiv je třeba rozlišovat od stanovení ceny opatření podpory. Nákup nebo pojištění na základě zjištěné současné tržní hodnoty nebo „reálné ekonomické hodnoty“, kdy se vychází z projekcí budoucích peněžních toků a předpokladu držení do splatnosti, budou v praxi často převyšovat současné možnosti bank, které jsou příjemci podpory, pokud jde o sdílení nákladů⁽³⁾. Cíl stanovení ceny musí být založen na převodní hodnotě co možná nejbližší určené reálné ekonomické hodnotě. Stanovení ceny na základě „reálné ekonomické hodnoty“, které s sebou nese zvýhodnění v porovnání se současnou tržní hodnotou a tedy státní podporou, může být vnímáno jako protíváha současného zveličování situace trhu, které je podporováno současnými krizovými podmínkami, které vedly ke zhoršení nebo dokonce zhroutil některých trhů. Čím je větší odchylka převodní hodnoty od „reálné ekonomické hodnoty“ a tím i částka podpory, tím větší je potřeba nápravných opatření, aby se zajistilo správné stanovení ceny v čase (například prostřednictvím ustanovení o splacení v případě zlepšení hospodářské situace – tzv. better fortune clauses) a důkladnější restrukturalizace. Přípustná odchylka od výsledku ocenění by měla být více omezená pro aktiva, jejichž hodnotu je možné určit na základě spolehlivých vstupních proměnných, které lze zjistit na trhu, než pro ta, jejichž trhy jsou nelikvidní. Nedodržení těchto zásad by významně poukazovalo na nutnost dalekosáhlé restrukturalizace a kompenzačních opatření nebo dokonce řádného provedení likvidace.

V každém případě musí stanovení ceny záchranu aktiv zahrnovat protiplnění státu, které přiměřeně zohledňuje rizika budoucích ztrát překračujících ztráty, které se očekávají při určení „reálné ekonomické hodnoty“, a dodatečných rizik vyplývajících z převodní hodnoty vyšší, než je reálná ekonomická hodnota.

(1) V každém případě by dražba byla možná pouze pro homogenní třídy aktiv a pokud by existovalo dostatečně velké množství potenciálních prodejců. Navíc by bylo potřeba stanovit rezervní cenu, aby se zajistila ochrana státního zájmu, a mechanismus zpětného vracení („claw back mechanism“) v případě, že konečné ztráty přesáhnou rezervní cenu, aby se zajistil dostatečný příspěvek od banky, která je příjemcem podpory. Aby se takovýto mechanismus zhodnotil, bude nutné předložit srovnávací scénáře s možnostmi záručních režimů nebo režimů nákupu, včetně stresového testování, aby se zajistila globální finanční ekvivalence.

(2) Kontrolní úřad využije názoru takovýchto odborníků podobným způsobem jako v případě řízení o státní podpoře, kdy již mohl využít externího odborného posouzení.

(3) Viz oddíl 5.2 těchto pokynů.

Takové protiplnění je možné zajistit stanovením dostatečně nižší převodní ceny aktiv, než je „reálná ekonomická hodnota“, aby se zajistila přiměřená kompenzace za riziko formou přímé úměry nebo příslušným přizpůsobením poplatku za záruku.

Určení nezbytné cílové návratnosti by se mohlo „inspirovat“ protiplněním, které by se vyžadovalo za rekapitalizační opatření v rozsahu kapitálového účinku navrhované záchrany aktiv. To by mělo být v souladu s kapitolou pokynů Kontrolního úřadu pro státní podporu na rekapitalizaci bank, přičemž se zohlední zvláštní rysy opatření na záchranu aktiv a zejména skutečnosti, že mohou zahrnovat vyšší angažovanost než kapitálové injekce ⁽¹⁾.

Systém stanovení ceny by také mohl zahrnovat opční listy na akcie banky, jejichž hodnota by se rovnala aktivům (což by znamenalo, že vyšší zaplacená cena by vedla k vyšší potenciální kapitálové účasti). Jedním z modelů pro takovýto systém stanovení ceny by mohl být scénář nákupu aktiv, ve kterém by opční listy byly vráceny bance, jakmile jsou aktiva prodána špatnou bankou a pokud dosáhla cílového návratu investice. V případě, že aktiva nedosáhnou takového návratnosti, měla by banka zaplatit rozdíl v hotovosti, aby bylo dosaženo cílového návratu investice. Pokud by banka hotovost nezaplatila, prodal by stát opční listy, aby dosáhl cílového návratu investice.

V případě scénáře poskytnutí záruky za aktiva by poplatek za záruku mohl být zaplacen formou akcií s fixním kumulativním úrokem, který by představoval cílový návrat investice. Pokud je nutné uplatnit záruku, mohl by stát ESVO použít opční listy k nabytí akcií odpovídajících částce, která musí být pokryta zárukou.

Jakýkoliv systém stanovení ceny by musel zajistit, že celkový příspěvek bank, které jsou příjemcem podpory, snižuje rozsah čisté státní intervence na nezbytné minimum.

⁽¹⁾ V případě scénáře spočívajícího v poskytnutí záruky by také bylo třeba zohlednit skutečnost, že na rozdíl od rekapitalizačních opatření není poskytnuta likvidita.

PŘÍLOHA 5

ŘÍZENÍ O STÁTNI PODPOŘE

Státy ESVO, které oznamují opatření na záchranu aktiv, musí poskytnout Kontrolnímu úřadu srozumitelné a podrobné informace o všech prvcích, které jsou relevantní pro posouzení opatření veřejné podpory podle pravidel pro poskytování státní podpory, jak je stanoveno v této kapitole pokynů pro státní podporu ⁽¹⁾. To zahrnuje zejména podrobný popis metodiky oceňování a její řádné uplatňování zahrnující odborné poznatky třetí strany ⁽²⁾. Souhlas Kontrolního úřadu bude přiznán na období šesti měsíců a bude podmíněn závazkem předložit buď plán restrukturalizace nebo vyhodnocení životaschopnosti pro každou instituci, která je příjemcem podpory, ve lhůtě tří měsíce od jejího přistoupení k programu na záchranu aktiv.

Pokud je bance poskytnuta podpora buď formou individuálního opatření, nebo v rámci schváleného režimu záchranu aktiv, musí stát ESVO poskytnout Kontrolnímu úřadu nejpozději v individuálním oznámení týkajícím se plánu restrukturalizace nebo vyhodnocení životaschopnosti podrobné informace týkající se aktiv, kterých se opatření týká, a jejich ocenění v době poskytnutí individuální podpory, a rovněž potvrzené a schválené výsledky zveřejnění týkající se dotčených znehodnocených aktiv, kterých se týká opatření na záchranu ⁽³⁾. Co nejdříve by měly být předloženy úplný přehled činností banky a rozvaha, aby bylo možné zahájit diskuzi o vhodné povaze a rozsahu restrukturalizace a rovněž s dostatečným předstihem před formálním předložením plánu restrukturalizace s ohledem na zrychlení tohoto postupu a co nejrychlejšího zajištění jasnosti a právní jistoty.

Pokud jde o banky, kterým již byly poskytnuty jiné formy státní podpory, ať už v rámci schválené záruky, výměn aktiv, režimů rekapitalizace nebo individuálních opatření, je třeba nejprve nahlásit jakoukoliv podporu poskytnutou v rámci režimu záchranu aktiv podle stávajících oznamovacích povinností, aby si Kontrolní úřad mohl vytvořit úplný obraz o mnohočetných opatřeních státní podpory, ze kterých má jednotlivý příjemce podpory prospěch, a mohl lépe posoudit účinnost předchozích opatření a příspěvek státu ESVO v globálním hodnocení.

Kontrolní úřad znovu posoudí podporu poskytnutou na základě dočasně uděleného souhlasu ve světle přiměřenosti navrhované restrukturalizace a nápravných opatření ⁽⁴⁾, a v novém rozhodnutí zaujme postoj k její slučitelnosti se společným trhem pro období delší než šest měsíců.

Státy ESVO také musí každých šest měsíců předkládat Kontrolnímu úřadu zprávu o fungování programů na záchranu aktiv a o vývoji plánů restrukturalizace bank. Pokud má již stát ESVO povinnost předkládat zprávy pro jiné formy podpory poskytnuté bankám, bude taková zpráva doplněna o nezbytné informace týkající se opatření na záchranu aktiv a plánů restrukturalizace bank.

⁽¹⁾ Navázání kontaktu před oznámením je žádoucí.

⁽²⁾ Viz výše oddíl 5.5 a příloha 4.

⁽³⁾ Poskytně se dopis vedoucího orgánu dohledu potvrzující podrobné výsledky.

⁽⁴⁾ Aby se usnadnila práce států ESVO a Kontrolního úřadu, bude Kontrolní úřad připraven posoudit skupinová oznámení podobných případů restrukturalizace či likvidace. Kontrolní úřad může mít za to, že není třeba předložit plán, pokud se jedná čistě o likvidaci instituce, nebo pokud je velikost instituce zanedbatelná.

OPRAVY

Oprava nařízení Komise (EU) č. 1261/2010 ze dne 22. prosince 2010 o uložení prozatímního vyrovnávacího cla na dovoz některých tyčí z nerezavějící oceli pocházejících z Indie*(Úřední věstník Evropské unie L 343 ze dne 29. prosince 2010)*

1. Strana 74, tabulka v článku 1 se nahrazuje touto tabulkou:

„Podnik	Clo (%)	Doplňkový kód TARIC
Chandan Steel Ltd., Bombaj	3,4	B002
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Bombaj Precision Metals, Bombaj; Hindustan Inox Ltd., Bombaj; Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Bombaj	3,3	B003
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane	4,3	B004
Společnosti uvedené v příloze	4,0	B005
Všechny ostatní společnosti	4,3	B999“

2. Strana 75: tabulka:

místo: „**Doplňkový kód TARIC AXXX**“,*má být:* „**Doplňkový kód TARIC B005**“.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

